

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการวิจัย

ระบบฝึกซ้อมยิงปืนด้วยการจำลองภาพจากสถานการณ์จริง
GUNNERY TRAINING SYSTEM BY SIMULATION
OF THE ACTUAL SITUATION

อาจารย์ศรยุทธ กลมกล่อม

ศศ.เจริญ วงษ์ขุ่มเย็น

กัมพล ป่าระมี

มรัชย์ วัฒนรังสรรค์

b. 00274583
i.

๒๐๐๖๑๙

สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีงบประมาณ 2556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบฝึกซ้อมยิงปืนด้วยการจำลองภาพจากสถานการณ์จริง

อาจารย์สรยุทธ กลมกล่อม
ศศ.เจริญ วงษ์ชุ่มเย็น
นายกัมพล ป่าระมี
นายมรัช วัฒนรังสรรค์

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันพบว่าบุคคลที่ทำหน้าที่ในการรักษาความสงบให้กับประเทศ เช่น ตำรวจ ทหาร และพนักงานฝ่ายปกครอง ต่างไม่ได้รับโอกาสในการฝึกซ้อมยิงปืนซึ่งเป็นอาวุธประจำมือเนื่องจากการฝึกซ้อมแต่ละครั้งมีงบประมาณสูง อีกทั้งการฝึกซ้อมยังฝึกซ้อมกับเป้านิ่งทำให้เมื่อเกิดเหตุการณ์จริงขึ้นจะทำให้บุคคลเหล่านี้ไม่สามารถตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้ทันเวลาและถูกต้อง ทำให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน

ดังนั้นจึงได้พัฒนาระบบฝึกซ้อมยิงปืนที่สามารถจำลองสถานการณ์จริงได้ และใช้เลเซอร์แทนกระสุนจริงเพื่อให้ประหยัดงบประมาณในการฝึกซ้อม ในส่วนของปืนจะใช้ปืนอัดลมแทนปืนจริงเนื่องจากมีลักษณะทางกายภาพคล้ายกับปืนจริงมากและการดัดแปลงปืนให้สามารถยิงแสงเลเซอร์ทุกครั้งที่เหนี่ยวไกจะทำโดยนำสวิตช์มาติดไว้ด้านหลังของไกปืนเมื่อมีการยิงจะทำให้มีแสงเลเซอร์พุ่งไปกระทบกับจอภาพ โดยจะใช้ยิงไปยังฉากที่มีภาพสถานการณ์จำลองที่ฉายโดยใช้เครื่องฉายภาพ (Projector) จำนวนสองจอเพื่อให้สามารถจำลองสถานการณ์ได้หลากหลายยิ่งขึ้น แล้วใช้กล้องวีดีโอรับภาพที่แสงเลเซอร์ตกกระทบบนฉากมาประมวลผล โดยใช้กระบวนการทางรูปภาพเพื่อระบุจุดที่ยิงและตอบสนองต่อการยิง โดยการเปลี่ยนแปลงภาพวีดีโอที่แสดงตามเงื่อนไขที่ตั้งไว้ การฝึกซ้อมจะแบ่งเป็นสองส่วนหลัก ๆ คือการฝึกซ้อมยิงเป้านิ่งเพื่อฝึกฝนความแม่นยำและการจำลองสถานการณ์จริง

ผลจากการทดสอบใช้งานระบบพบว่าสามารถระบุจุดตกกระทบของแสงเลเซอร์และตอบสนองต่อการยิงตามที่ต้องการได้แต่ยังมีความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการตั้งค่าการใช้งานของผู้ใช้ขณะเริ่มใช้งานระบบ ซึ่งหากมีการตั้งค่าที่ดีจะทำให้ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นน้อยลงได้

GUNNERY TRAINING SYSTEM BY SIMULATION OF THE ACTUAL SITUATION

Mr. Sorayut	Glomglome
Asst.Prof. Charoen	Vongchumyen
Mr. Kampon	Paramee
Mr. Maruchai	Wattanarungson

ABSTRACT

People in law enforcement need to have gunnery training on regular basis to ensure effectiveness when on duty. However, the limitation of ammunition received each month and the lack of time to go practicing at shooting range prevent regular training. In addition, practice at shooting range can improve accuracy and speed but not the reaction in the actual situation. Our proposed system provide opportunities for practicing relatively close to actual situation. The system operates on two modes. On event simulation mode, two projectors project two screens videos recorded simulated situation, for example, robbery with hostages. A laser point appears on the screen instead of real ammunition when a modified air gun is fired. Images taken by cameras are used to detect a coordinate of appeared laser point. Then score is calculated by comparing detected coordinate with positions of suspects and hostages in videos. On practice mode, stationary target appears on one of screens instead. In addition, trainee's record is kept for later improvement analysis.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
สารบัญ.....	III
สารบัญตาราง.....	V
สารบัญภาพ.....	VI
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
1.4 วิธีการดำเนินการ.....	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.6 ส่วนประกอบของปริญญานิพนธ์.....	3
บทที่ 2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 ปืน BB GUN	4
2.2 VISUAL BASIC	5
2.3 VISUAL BASIC.NET.....	6
2.4 เลเซอร์ (LASER).....	6
2.5 ทฤษฎีการมองเห็นสีของมนุษย์.....	8
2.6 AForge.NET	11
2.7 ทฤษฎีบทพีทาโกรัส.....	11
2.8 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประมวลผลภาพดิจิทัล	12
2.9 การหาขอบภาพ	15
2.10 ระบบสี HSL	18
2.11 BLOB COUNTER ALGORITHM	19

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 รายละเอียดการพัฒนา	26
3.1 ภาพรวมของระบบ	26
3.2 การออกแบบ โปรแกรมที่จะพัฒนา	26
3.3 การออกแบบอุปกรณ์การติดตั้ง	30
3.4 วิธีการใช้งาน	31
3.5 ปีน	39
3.6 การพัฒนา EVENT SIMULATION MODE	39
3.7 การทดลองพัฒนา PRACTICE MODE	44
3.8 ข้อจำกัดของระบบ	48
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง	49
4.1 การทดลองการใช้งานตัวกรองภาพ (IMAGE FILTER) เบื้องต้น	49
4.2 การทดสอบความแม่นยำของการประมวลผลจุดเลเซอร์	53
4.3 การทดสอบความเร็วในการตอบสนองของระบบ	54
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	56
5.1 บทสรุป	56
5.2 ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไข	56
5.3 แนวทางในการพัฒนาต่อ	57
บรรณานุกรม	58
ภาคผนวก	59
ก.1 คู่มือการใช้งาน	59
ก.2 ขั้นตอนการติดตั้ง	62

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 ความละเอียดของกล้องและระยะห่างระหว่างจุดภาพ	38
3.2 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของวงกลมแต่ละวง.....	46
3.3 การเปรียบเทียบขนาดมาตรฐานกับขนาดที่ใช้สร้างเป็จริง.....	47
4.1 ผลการทดสอบความเร็วในการประมวลผลภาพ.....	55
4.2 ผลการทดสอบความเร็วในการเปลี่ยนไฟล์ VDO.....	55

สารบัญรูป

รูป	หน้า
2.1 ลักษณะของรังสีแบบต่างๆ.....	9
2.2 คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าช่วงที่มนุษย์มองเห็นได้.....	9
2.3 การเกิดรุ้งกินน้ำ.....	10
2.4 การแปลงภาพแอนะล็อกให้เป็นภาพดิจิทัล.....	12
2.5 ภาพแบบ BINARY หรือ ภาพขาว-ดำ.....	13
2.6 ภาพแบบ GRAYSCALE หรือ ภาพระดับเทา.....	13
2.7 ภาพแบบ RGB.....	14
2.8 ภาพแบบ INDEXED.....	14
2.9 ตัวอย่างการหาขอบภาพโดยใช้ EDGE DETECTOR แบบต่างๆ.....	16
2.10 ขั้นตอนของ CANNY EDGE DETECTION.....	16
2.11 ระบบสี HSL.....	18
2.12 ตัวอย่างในการทำ CONNECTED COMPONENTS LABELING ALGORITHM.....	20
2.13 จุดที่กำลังตรวจสอบไม่เป็นพื้นหลัง.....	20
2.14 ตรวจสอบ PIXEL รอบ ๆ จุดที่กำลังพิจารณา.....	21
2.15 กำหนด LABEL ใหม่ให้กับ PIXEL ที่พิจารณา.....	21
2.16 เลื่อนจุดที่พิจารณาไปยังจุดถัดไปและตรวจสอบจุดรอบข้าง.....	22
2.17 กำหนด LABEL ให้กับจุดที่กำลังพิจารณา.....	22
2.18 ตรวจสอบ PIXEL รอบข้างของ PIXEL ที่กำลังพิจารณา.....	23
2.19 กำหนดค่า LABEL ใหม่ให้กับ PIXEL.....	23
2.20 ผลลัพธ์จากการตรวจสอบรอบแรก.....	23
2.21 การตรวจสอบค่าของ Label ของรูปที่มีพื้นที่ติดต่อกัน.....	23
2.22 ผลลัพธ์จากการตรวจสอบรอบที่สอง.....	24
2.23 ผลลัพธ์เมื่อเสร็จ ALGORITHM.....	25
3.1 ภาพรวมของระบบ.....	26
3.2 SEQUENCE DIAGRAM การทำงานของโปรแกรม.....	27
3.3 SEQUENCE DIAGRAM การประมวลผลหาค่าแห่งของแสงเลเซอร์.....	27
3.4 SEQUENCE DIAGRAM ส่วนแสดงผลการยิง.....	28
3.5 ลักษณะการตั้งจอภาพของเครื่องฉายภาพ.....	29

สารบัญรูป(ต่อ)

รูป	หน้า
3.6 ลักษณะเป่าป็นสำหรับยิง.....	29
3.7 การวางเครื่องฉายภาพ	30
3.8 หน้าหลักของแอปพลิเคชัน.....	31
3.9 การเลือกโหมดการฝึกซ้อม.....	32
3.10 การฝึกซ้อมจำลองสถานการณ์จริง	32
3.11 สถิติของการฝึกซ้อม	33
3.12 การเลือกโหมดการตั้งค่ากล้องและส่วนการแสดงผล.....	34
3.13 การตั้งค่าของส่วนการแสดงผล	34
3.14 การตั้งค่าของกล้อง	35
3.15 ภาพรวมของระบบ	35
3.16 ภาพรวมของระบบ	36
3.17 ฉากรับภาพ	36
3.18 ฐานตั้งกล้องและ PROJECTOR.....	37
3.19 ขนาดของภาพที่ถ่ายได้และภาพที่ต้องการ	38
3.20 ปืนที่ใช้	39
3.21 EVENT SIMULATION MODE.....	40
3.22 กระบวนการ CROP ภาพส่วนที่ต้องการเพื่อทำ CHROMA KEY	40
3.23 ภาพพื้นหลังที่ต้องการนำมาแทนพื้นหลังเดิม.....	41
3.24 VDO ที่ตัดต่อเสร็จ.....	41
3.25 ตำแหน่งของวิดีโอที่ใช้.....	42
3.26 เปรียบเทียบระหว่าง VDO ที่กำลังแสดงผลและ VDO ที่ใช้ตรวจสอบเงื่อนไข	42
3.27 VDO ที่แสดงหลังจากตรวจสอบเงื่อนไข	43
3.28 การแสดง VDO ใหม่ทับตำแหน่งของ VDO เดิม	43
3.29 แสดงเลเซอร์ตกกระทบที่เป้าหมายขณะจำลองสถานการณ์	44
3.30 ผลการยิงเป้าหมาย.....	44
3.31 PRACTICE MODE	45
3.32 การนำทฤษฎีพิกษาโครสมาใช้กับการหาพิกัดในวงกลม.....	45
3.33 เป้าใน PRACTICE MODE	46

สารบัญรูป(ต่อ)

รูป	หน้า
4.1 ลักษณะแอปพลิเคชันที่ใช้ทดลอง	50
4.2 การเลือกกล้องที่จะใช้งาน	50
4.3 ภาพขณะที่ยังไม่มีแสงเลเซอร์ตกกระทบ	51
4.4 ภาพขณะที่แสงเลเซอร์ตกกระทบและแสดงค่าพิกัดของจุดที่แสงเลเซอร์ตกกระทบ	51
4.5 ค่าพิกัดของจุดที่แสงเลเซอร์ตกกระทบเมื่อเลื่อนเลเซอร์ไปที่ตำแหน่งต่าง ๆ	52
4.6 ภาพต้นแบบและภาพที่ผ่านการกรองเมื่อกำลังถ่ายภาพทั่วไป	52
4.7 ผลจากการเปลี่ยนค่ากรอง	52
4.8 การหาตำแหน่งที่แสงเลเซอร์ตกกระทบหลังจากเปลี่ยนค่าตัวกรอง	53
4.9 จุดตกกระทบของแสงเลเซอร์	53
4.10 การแสดงผลหลังจากประมวลผลหาจุดตกกระทบของแสงเลเซอร์	54
4.11 LOG FILE จากโปรแกรม	54

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของโครงการ

ในปัจจุบันบุคคลที่ทำหน้าที่ในการรักษาความสงบและความปลอดภัยให้กับประเทศ เช่น ทหาร ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง จำเป็นต้องใช้ปืนเป็นอาวุธประจำมือแต่ในภาวะที่สถานการณ์ปกติบุคคลเหล่านี้ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ปืน และในประเทศไทยนั้นสนามฝึกซ้อมยิงปืนส่วนใหญ่จะเป็นการฝึกซ้อมยิงเป้านิ่งซึ่งไม่ฝึกทักษะในการรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง อีกทั้งการฝึกซ้อมยังมีค่าใช้จ่ายต่อครั้งสูงและอาจจะต้องเสียค่าใช้จ่ายและเวลาในการเดินทาง ทำให้ทางหน่วยงานต้นสังกัดไม่สามารถจัดสรรงบประมาณ เพื่อให้มีการฝึกซ้อมอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ ได้ ส่งผลให้บุคคลเหล่านี้ขาดความคุ้นเคยกับสถานการณ์เมื่อสถานการณ์เกิดขึ้นจริง อีกทั้งยังขาดทักษะในการใช้ปืน ทำให้หากมีสถานการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้นอาจจะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือทหารไม่สามารถรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งอาจส่งผลต่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือทหารเองหรือความปลอดภัยของผู้ร่วมในสถานการณ์นั้นๆ ซึ่งการสูญเสียชีวิตเป็นเรื่องที่ต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก โดยการสูญเสียจากความไม่เข้าใจสถานการณ์และรับมือไม่ถูกต้อง หรือการขาดทักษะในการใช้อาวุธของเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารในสถานการณ์คับขันนั้น เป็นเรื่องที่ไม่สมควรเกิดขึ้นเป็นอย่างยิ่ง

ดังนั้นหากมีช่องทางในการฝึกซ้อมที่สามารถสามารถฝึกซ้อมได้สะดวก สามารถจำลองสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้จริงใจชีวิตประจำวันได้ และมีค่าใช้จ่ายน้อยลงอาจส่งผลให้หน่วยงานต้นสังกัดของทหาร ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองมีงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์เพื่อให้บุคลากรภายใต้บังคับบัญชาได้ฝึกทักษะในการใช้อาวุธปืนอย่างสม่ำเสมอทำให้หากเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินจะสามารถรับมือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดแนวคิดในการสร้างระบบฝึกซ้อมยิงปืนด้วยการจำลองภาพจากสถานการณ์จริงซึ่งเป็นระบบที่จำลองสถานการณ์ที่สามารถเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง โดยการฉายภาพสถานการณ์ที่จำลองจากเครื่องฉายภาพ (projector) ไปยังฉากรับภาพ และจะใช้ปืนอัดลม (BB Gun) ในการยิงซึ่งถูกดัดแปลงโดยการเพิ่มเลเซอร์เข้าไป เมื่อมีการยิงจะส่งแสงเลเซอร์ไปตกกระทบบนฉากรับภาพ หลังจากนั้นจะรับภาพที่แสงเลเซอร์ตกกระทบบนเข้ามาเพื่อประมวลผลว่าถูกเป้าหมายหรือไม่โดยผ่านกล้องวีดีโอ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1) เพื่อพัฒนาระบบฝึกซ้อมยิงปืนที่สามารถจำลองสถานการณ์จริงได้
- 2) เพื่อพัฒนาระบบฝึกซ้อมยิงปืนที่ลดค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อม
- 3) เพื่อลดอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นขณะฝึกซ้อม
- 4) เพื่อฝึกฝนทักษะการใช้ปืนของผู้ฝึกซ้อม
- 5) เพื่อให้ผู้ฝึกซ้อมคุ้นเคยและสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องแม่นยำเมื่อเกิดเหตุการณ์จริง

1.3 ขอบเขตของโครงการ

เพื่อออกแบบและสร้างระบบฝึกซ้อมยิงปืนด้วยการจำลองภาพจากสถานการณ์จริง ซึ่งจะฉายภาพเหตุการณ์จำลองสำหรับการฝึกซ้อมจากคอมพิวเตอร์ผ่านเครื่องฉายภาพ (projector) ไปยังจอภาพซึ่งจะใช้เครื่องฉายภาพและจอภาพสองชุดในการจำลองภาพเหตุการณ์ โดยจะมีการวางของจอภาพให้ภาพที่ฉายมีลักษณะเหมือนจริงมากขึ้น หลังจากนั้นใช้ปืนอัดลมซึ่งมีลักษณะทางกายภาพคล้ายกับปืนจริงทั้งขนาด น้ำหนัก แรงถีบ ยิงไปยังตำแหน่งในภาพและคัดแปลง โดยจะยิงเป็นแสงเลเซอร์แทนลูกกระสุนจริงเนื่องจากการยิงกระสุนจริงอาจทำให้จอภาพได้รับความเสียหายได้ ขณะที่ยิงไปยังเป้าหมายที่กำหนดในภาพจะมีตัวส่งสัญญาณ ไปยังตัวยิงเลเซอร์เพื่อให้ยิงแสงเลเซอร์ในขณะที่เดียวกันจะมีสัญญาณส่ง ไปยังคอมพิวเตอร์เพื่อให้ทราบว่ามีกระสุนยิง ผ่านตัวควบคุมการส่งสัญญาณ หลังจากนั้นคอมพิวเตอร์จะรับภาพที่แสงเลเซอร์ตกกระทบมาประมวลผลร่วมกับภาพต้นแบบเพื่อหาจุดตกกระทบของแสงเลเซอร์และประมวลผลว่าถูกเป้าหมายหรือไม่พร้อมทั้งแสดงผลการยิงกลับมายังเครื่องฉายภาพ (projector) เพื่อแสดงภาพผลการยิงในแต่ละนัดให้ผู้ฝึกซ้อมทราบ เนื่องจากคอมพิวเตอร์ที่ใช้จะต้องมีการประมวลผลและแสดงผลรูปภาพดังนั้นอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในส่วนของการประมวลผลและการแสดงผลจะต้องสามารถประมวลผลและแสดงผลได้อย่างไม่ติดขัด

โดยลักษณะการฝึกซ้อมยิงปืนของระบบฝึกซ้อมยิงปืนด้วยการจำลองภาพจากสถานการณ์จริงนั้นจะเน้นไปที่การจำลองเพื่อฝึกซ้อมจากภาพสถานการณ์จริงเพื่อให้ผู้ฝึกซ้อมคุ้นเคยและสามารถนำทักษะในการฝึกซ้อมไปปรับใช้ได้เมื่อเกิดสถานการณ์จริง โดยจะมีส่วนเสริมคือการฝึกซ้อมความแม่นยำ การฝึกซ้อมความเร็ว การฝึกซ้อมยิงวัตถุที่เคลื่อน ไหว เพื่อให้ผู้ฝึกซ้อมสามารถฝึกทักษะในด้านต่างๆ ก่อนที่จะฝึกซ้อมโดยการจำลองสถานการณ์จริง

1.4 วิธีการดำเนินการ

- 1) ออกแบบภาพรวมและกำหนดขอบเขตของระบบ
- 2) ศึกษาหลักการทำงานของอุปกรณ์ที่จะใช้และเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม
- 3) ศึกษาวิธีการในการประมวลผลภาพ
- 4) ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบ เช่น เครื่องมือต่างๆที่สามารถใช้ได้
- 5) ลงมือพัฒนาระบบฝึกซ้อมยิงปืน
- 6) ทดลองใช้งานระบบฝึกซ้อมยิงปืน
- 7) สรุปผลการใช้งานระบบฝึกซ้อมยิงปืน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการประมวลผลภาพ
- 2) ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์
- 3) ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาวุธปืน
- 4) สามารถพัฒนาระบบที่จำลองสถานการณ์ในการฝึกซ้อมยิงปืนได้
- 5) สามารถพัฒนาระบบที่สามารถลดต้นทุนในการฝึกซ้อมยิงปืนได้
- 6) สามารถพัฒนาระบบที่ลดอุบัติเหตุขณะฝึกซ้อมลงได้

1.6 ส่วนประกอบของปริญญานิพนธ์

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 บทด้วยกันคือ

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึงความสำคัญและที่มาของโครงการ วัตถุประสงค์ของโครงการ ขอบเขตของโครงการ วิธีการดำเนินการ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และส่วนประกอบของปริญญานิพนธ์

บทที่ 2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กล่าวถึงทฤษฎีพื้นฐานที่ใช้ในโครงการ ประกอบด้วยอะไรบ้าง ให้บรรยายทฤษฎีทั้งหมดโดยละเอียด

บทที่ 3 การออกแบบและพัฒนา กล่าวถึงรายละเอียดของโครงการนี้ ส่วนที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้น การทำงานของระบบหรือชิ้นงานบรรยายโดยละเอียด

บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง กล่าวถึงการเตรียมการทดลองทั้งการจัดเตรียมฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ สภาวะแวดล้อมในการทำการทดลอง ข้อมูลทดสอบ การทำงานหรือการจำลองการทำงานของระบบ ผลการทดลอง ค่าสมรรถนะของระบบ การวัดประสิทธิภาพของระบบ การวิเคราะห์ผลการทดลองหรือผลการทำงานทั้งหมด

บทที่ 5 บทสรุป กล่าวถึงบทสรุปของโครงการ วิเคราะห์สิ่งที่ได้รับจากโครงการ ข้อจำกัดรวมถึงปัญหาอุปสรรคต่างๆ ของโครงการ และข้อเสนอแนะสำหรับเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 ปืน BB Gun

ประเภทของ Airsoft Gun แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่คือ

- 1) ปืนอัดลมระบบแอร์ค็อกกิ้ง (Air Cocking Gun)
- 2) ปืนอัดลมระบบแก๊ส (Gas Gun)
- 3) ปืนอัดลมระบบไฟฟ้า (Automatic Electric Gun)

2.1.1 ปืนอัดลมระบบแอร์ค็อกกิ้ง

ปืนอัดลมระบบแอร์ค็อกกิ้ง (Air Cocking) หรือสปริงค็อกกิ้ง (Spring Cocking) เป็นปืนที่มีกลไกไม่ซับซ้อนมากนัก มีน้ำหนักที่เบาใช้งานง่าย ทนทานและราคาไม่แพง ราคาเริ่มต้นที่ 200-300 เท่านั้น และสามารถซื้อหามาเล่นได้ง่าย เหมาะสำหรับผู้เริ่มต้นเล่น ระบบกลไกการส่งกระสุนในปืนชนิดนี้จะใช้แรงคิกจากสปริงในการยิงกระสุน “Cocking” เป็นคำที่ใช้เรียกปฏิบัติการหดตัวของสปริงลูกสูบ ปืนประเภทนี้จึงถูกเรียกว่าเป็นปืนแอร์ค็อกกิ้ง ปืนที่ใช้ระบบแอร์ค็อกกิ้ง นอกจากจะมีในแบบปืนสั้นแล้ว ยังมีในรูปแบบปืนยาวด้วย ซึ่งปืนระบบแอร์ค็อกกิ้งในแบบปืนยาว ส่วนใหญ่จะเป็นปืนในแบบ Sniper อย่างเช่น ปืนอัดลมเบา Sniper ตระกูล APS II ที่ผลิตโดยบริษัท Maruzen หรือตระกูล VSR-10 ที่ผลิตโดยบริษัท Tokyo Marui ก็เรียกว่าเป็นปืนแบบแอร์ค็อกกิ้งด้วยเช่นกัน

2.1.2 ปืนอัดลมระบบแก๊ส

ปืนอัดลมระบบแก๊สแบ่งออกเป็นอีก 2 ประเภท ได้แก่ปืนแบบไม่โบลว์แบ็ค (Non Blowback) และแบบโบลว์แบ็ค (Blowback) คำว่า “โบลว์แบ็ค” นั้นเป็นคำที่เรียกปฏิบัติการสะท้อนถอยกลับของสไลด์ปืน ที่เลียนแบบของจริงทุกประการ พลังงานที่ใช้ส่งกระสุน จะใช้แรงดันที่เกิดจากการขยายตัวของแก๊ส

ปืนระบบไม่โบลว์แบ็ค มีข้อดีตรงที่ใช้แก๊สไม่เปลือง และให้ความแรงสม่ำเสมอในการยิง แต่จะมีข้อด้อยตรงที่ หากเป็นปืนอัดลมในสไลด์ปืนพก จะไม่มีการสไลด์ของปืนที่เหมือนกับปืนของจริง ระบบโบลว์แบ็คนั้น เป็นปืนที่ได้รับความนิยมจากผู้เล่นมากที่สุดเพราะความเหมือนจริงของมันนั่นเอง อีกทั้งยังได้อารมณ์ของการยิง และระบบการทำงานของปืนยังเลียนแบบมาจากปืนของจริงอีกด้วย ข้อเสียของปืนอัดลมแบบใช้แก๊สอยู่ที่ เมื่อแรงดันแก๊สอ่อนลงหรือใช้งานในอุณหภูมิที่เย็นจัด จะส่งผลถึงความแรงและความแม่นยำที่จะลดลงตามไปด้วยเช่นกัน

แก๊สที่ใช้ใน ปืนอัดลมระบบแก๊ส นั่นก็คือน้ำยาทำความเย็นทั่ว ๆ ไป จะเป็นแก๊สในกลุ่ม HFC134a หรือเรียกกันสั้น ๆ ว่า R134a แก๊สที่มีขายทั่วไปในท้องตลาดมีหลายชนิดและยี่ห้อ เช่น Gun Power เป็นแก๊สที่ใช้ได้ทั้งอุปกรณ์ที่เป็นทั้งเหล็ก และพลาสติก และยังได้แม้อุณหภูมิที่เย็นจัด

2.1.3 ปืนอัดลมระบบไฟฟ้า

ปืนอัดลมประเภทนี้ยังมีชื่อเรียกในอีกชื่อหนึ่งว่า ปืน AEG. ย่อมาจากคำเต็มว่า Automatic Electric Gun เป็นปืนอัดลมที่ใช้พลังงานการส่งลูกจากไฟฟ้าในก้อนแบตเตอรี่ ซึ่งเป็นตัวทำให้ออกมอเตอร์ (Motor) ภายในทำงาน มอเตอร์ที่หมุนจะทำให้สปริงลูกสูบหดตัวและทำให้กระสุน ถูกยิงออกไปด้วยแรงดันของลูกสูบ ข้อดีของปืนอัดลมระบบไฟฟ้าชนิดนี้ จะสามารถปรับแต่งสปริงหรืออุปกรณ์กลไกภายในเพื่อทำให้ปืนมีความแรงเพิ่มขึ้น จากเดิมได้ และยังให้ความแรงและความแม่นยำอย่างสม่ำเสมอ จนกว่าแบตเตอรี่จะหมดไฟ เมื่อหมดไฟก็สามารถชาร์ตได้ด้วยเวลาอันสั้น ปืนระบบไฟฟ้าที่ได้รับความนิยมส่วนใหญ่จะเป็นปืนยาวจู่พวก Assault Rifle มากที่สุด เช่น ปืนในตระกูล HK M4A1 หรือแม้กระทั่งปืนยาวประเภท Sniper M14 นอกจากปืนอัดลมไฟฟ้าในรูปแบบปืนยาวแล้ว ยังมีปืนไฟฟ้าที่เป็นปืนสั้นอีกด้วยแต่ไม่เป็นที่นิยม เพราะขนาดของโครงสร้างที่จำกัด ทำให้ระบบกลไกภายในต้องย่อขนาดลงตามไปด้วย และความแรงในการยิงจะค่อนข้างเบา กว่าปืนอัดแก๊ส

2.2 Visual Basic

โปรแกรม Visual Basic (VB) เป็น โปรแกรมสำหรับพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ที่กำลังเป็นที่นิยมใช้อยู่ในปัจจุบัน โปรแกรม Visual Basic เป็น โปรแกรมที่ได้เปลี่ยนรูปแบบการเขียนโปรแกรมใหม่ โดยมีชุดคำสั่งมาสนับสนุนการทำงาน มีเครื่องมือต่าง ๆ ที่เรียกกันว่า คอนโทรล (Controls) ไว้สำหรับช่วยในการออกแบบ โปรแกรม โดยเน้นการออกแบบหน้าจอแบบกราฟฟิก (Graphic) หรือที่เรียกว่า Graphic User Interface (GUI) ทำให้การจัดรูปแบบหน้าจอเป็นไปได้อย่าง และในการเขียนโปรแกรมนั้นจะเขียนแบบ Event - Driven Programming คือ โปรแกรมจะทำงานก็ต่อเมื่อเหตุการณ์ (Event) เกิดขึ้น ตัวอย่างของเหตุการณ์ได้แก่ ผู้ใช้เลื่อนเมาส์ ผู้ใช้กดปุ่มบนคีย์บอร์ด ผู้ใช้กดปุ่มเมาส์ เป็นต้น

เครื่องมือหรือคอนโทรล ต่างๆที่ Visual Basic ได้เตรียมไว้ให้ไม่ว่าจะเป็น Form Text Box Label ฯลฯ ถือว่าเป็นวัตถุ (Object ในที่นี้ขอใช้คำว่า ออบเจกต์) นั้นหมายความว่า ไม่ว่าจะเป็ เครื่องมือใดๆ ใน Visual Basic จะเป็นออบเจกต์ทั้งสิ้น สามารถที่จะควบคุมการทำงาน แก่ไขคุณสมบัติของออบเจกต์นั้นได้โดยตรง ในทุกๆ ออบเจกต์จะมีคุณสมบัติ (Properties) และเมธอด (Methods) ประจำตัว ซึ่งในแต่ละออบเจกต์ อาจจะมีคุณสมบัติและเมธอดที่เหมือน หรือต่างกันก็ได้ ขึ้นอยู่กับชนิดของออบเจกต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ด้วย Visual Basic การเขียนโค้ดจะถูกแบ่งออกเป็นส่วนๆ เรียกว่า โพรซีเจอร์ (Procedure) แต่ละโพรซีเจอร์จะประกอบไปด้วย ชุดคำสั่งที่พิมพ์เข้าไปแล้ว ทำให้ออนโทลหรือออบเจกต์นั้น ๆ ตอบสนองการกระทำของผู้ใช้ ซึ่งเรียกว่าการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ (Object Oriented Programming-OOP) แต่ Visual Basic ยังไม่ถึงว่าเป็นการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุอย่างแท้จริง เนื่องจากข้อจำกัดหลายๆ อย่างที่ Visual Basic ไม่สามารถทำได้

2.3 Visual Basic.NET

คือเครื่องมือสำหรับพัฒนาโปรแกรมเป็นภาษาหนึ่งในกลุ่ม Microsoft Visual Studio .NET เป็นการโปรแกรมที่มีสภาพแวดล้อมแบบกราฟิกสำหรับระบบปฏิบัติการวินโดวส์ (Windows Operating System) โดยมีรากฐานภาษามาจากภาษาเบสิก และทำงานบนคอร์ทเน็ตเฟรมเวิร์ค (.Net Framework) ถูกออกแบบให้มีความสามารถในการพัฒนาโปรแกรมเชิงวัตถุอย่างแท้จริงและรองรับการออกแบบด้วย UML (Unified Modeling Language)

Visual Studio .NET คือเครื่องมือสำหรับพัฒนาโปรแกรมแบบครบวงจร เป็นการรวมเครื่องมือที่จำเป็นต่อการพัฒนาโปรแกรมอย่างครบถ้วน (IDE = Integrated Development Environment) ซึ่งรวมบริการการพัฒนาภาษาโปรแกรม บริการคลาสดพื้นฐานให้นำมาใช้งานร่วมกันได้อย่างเป็นระบบ เช่น SQL Server Visual Basic.NET Visual C# Visual J# Visual C++ และ ASP .NET เป็นต้น โดยทั้งหมดทำงานอยู่บน CLR (Common Language Runtime) ที่รองรับการประมวลผลและเข้าใช้ทรัพยากรในเครื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 เลเซอร์ (Laser)

ย่อมาจากคำว่า Light Amplification By Stimulated Emission of Radiation ในทางฟิสิกส์ คือ อุปกรณ์ที่ให้กำเนิดแสง ที่มีลักษณะเฉพาะ ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่รวมกันระหว่างกลศาสตร์ควอนตัม (Quantum) กับอุณหพลศาสตร์ ซึ่งพลังงานแสงเลเซอร์ สามารถมีคุณสมบัติได้หลากหลาย ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการออกแบบ เลเซอร์ส่วนมากจะเป็นลำแสงที่มีขนาดเล็ก มีการเบี่ยงเบนน้อย (Low-Divergence Beam) และสามารถระบุมความยาวคลื่นได้ง่าย โดยดูจากสีของเลเซอร์ ถ้าอยู่ในสเปกตรัมที่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า (Visible Spectrum) ซึ่งเลเซอร์นี้อาจกล่าวได้ว่า เป็นการรวมพลังงานแสงที่ส่งออกมาจากหลายความยาวคลื่นเข้าด้วยกัน

เลเซอร์จะหมายรวมไปถึงการให้พลังงานผ่านทางสื่อกลางแสง ซึ่งสื่อกลางแสงอาจเป็นได้ทั้งของแข็ง ของเหลว ก๊าซ หรืออิเล็กตรอน (Electron) อิสระที่มีคุณสมบัติสามารถนำแสงได้ ในรูปแบบที่ง่ายที่สุด ออปติคัล คาวิตี (Optical cavity) จะประกอบไปด้วยกระจก 2 อัน ที่จะจัดเรียงแสงเข้าด้วยกันครั้งแล้วครั้งเล่า โดยที่แต่ละครั้งจะผ่านสื่อกลางแสง โคนหนึ่งในกระจกนั้น

เอกสาร (Output Coupler) จะส่งลำแสงออกมา เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยามให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำแสงเลเซอร์ที่ผ่านทางสื่อ นำแสงจะมีความยาวคลื่นเฉพาะ และมีพลังงานเพิ่ม ซึ่งกระจกนี้จะพยายามทำให้แสงส่วนมาก สามารถผ่านทางสื่อ นำแสงให้ได้ และออกมาเป็นลำแสงเลเซอร์ กระบวนการเหนี่ยวนำลำแสงเพื่อเพิ่มพลังงานนี้ จะใช้พลังงาน ไฟฟ้าหรือแสงในหลายความยาวคลื่น ซึ่งในการทดลองแต่ละครั้ง ความยาวคลื่นของแสงในแต่ละความยาวคลื่น จะส่งผลโดยตรงต่อ คุณสมบัติ รูปร่าง และความยาวคลื่นของลำแสงเลเซอร์ที่สร้างออกมา

การค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเลเซอร์ เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อเดือนพฤษภาคม ปี 1960 โดย ทีโอดอร์ ไมแมน (Theodore Maiman) ที่สถาบันวิจัย ฮิวจ์ (Hughes Research Laboratories) ทุกวันนี้เลเซอร์ กลายเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้หลายพันล้านดอลลาร์ ผลผลิตจากงานวิจัยเลเซอร์ และกลายเป็น อุปกรณ์ที่มีใช้กันอย่างแพร่หลาย มีให้เห็นอย่างเช่น แผ่นซีดี แผ่นดีวีดี เครื่องเล่นดีวีดี เครื่องอ่าน บาร์โค้ด อุปกรณ์ตัดโลหะด้วยเลเซอร์ ฯลฯ จะเห็นได้ว่าเลเซอร์มีการใช้กันอย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะ เป็นด้านวิทยาศาสตร์ ด้านอุตสาหกรรม ด้านการแพทย์ หรือแม้กระทั่งด้านการทหาร ก็เพราะว่า เลเซอร์สามารถควบคุมความยาวคลื่นตามที่ต้องการได้

2.4.1 คุณสมบัติของเลเซอร์

- 1) มีทิศทางเดียวที่แน่นอน (Directionality) ลำแสงเลเซอร์จะขนานกัน ไปตลอดระยะทางไกลๆ ไม่มีการบานปลายออก ดังนั้นความเข้มของแสงเลเซอร์จะลดลงน้อยมากใน ระยะทางไกลๆ
- 2) เป็นแสงเอกรงค์ (Monochromaticity) แสงเลเซอร์มีความยาวคลื่นเพียงค่าเดียว แสง กำเนิดแสงที่เราพบเห็นในชีวิตประจำวัน เช่น หลอดไฟฟ้า และ ดวงอาทิตย์จะเป็น แสงสีขาว ถ้าให้แสงสีขาวนี้ผ่านปริซึม จะเห็นแถบสีต่างๆเรียงกันอย่างต่อเนื่องจากสี ม่วงถึงสีแดง เรียกว่า แถบสเปกตรัมของแสงเลเซอร์ เช่น เลเซอร์ฮีเลียม- นีออน เมื่อ ให้แสงสีแดงของเลเซอร์ฮีเลียม-นีออนผ่านปริซึม จะไม่มีการแยกเป็นหลายเส้นแต่ ยังคงมีเพียง 1 เส้นที่มีความยาวคลื่น 632.8 นาโนเมตร
- 3) มีความเจิดจ้า (Brightness) แสงเลเซอร์มีลักษณะ โคดเด่นไม่ซ้ำแหล่งกำเนิดแสงชนิด อื่น ในเชิงความเข้มสูง และเมื่อลำแสงตกกระทบ วัตถุก็เกิดจุดเลเซอร์ขึ้น (Laser Speckle) โดยเฉพาะเมื่อวัตถุนั้นมีความหยาบ หรือแม้แต่ในบรรยากาศที่มีฝุ่น ละอองหรือควันซึ่งเป็นอนุภาคแขวนลอยอยู่อย่างไร้จุดหมาย ทั้งนี้เนื่องจากแสง เลเซอร์เกิดการสะท้อนแบบ ไม่มีทิศทางกับอนุภาค หรือผิวของวัตถุ และเกิดการแทรก สอดของลำแสง ทำให้เกิดความระยิบระยับขึ้นจึงเป็นมิติของการมองเห็น โดยใช้ Laser Displays แสงเลเซอร์กำลังต่ำๆ เช่น เลเซอร์ฮีเลียม-นีออน (Helium Neon) ขนาด 1 mW ก็มีความเข้มสูงกว่าแสงพระอาทิตย์ ฉะนั้นถ้าฉายเข้าตามนุษย์โดยตรง แล้ว จะเป็นอันตรายต่อนัยน์ตาถึงตาบอดได้

4) มีความเป็นอาพันธ์ (Coherence) หลอดไฟฟ้าที่เปล่งแสงประกอบด้วยอะตอมที่เล็กจำนวนมาก โดยแต่ละอะตอมจะทำหน้าที่เป็นต้นกำเนิดแสง ดังนั้นแต่ละอะตอมก็เปล่งแสงออกมาอย่างอิสระซึ่งกันและกัน แสงที่ถูกปล่อยออกมาจากหลอดไฟจึงมีเฟส และความยาวคลื่นต่างๆกัน ยิ่งกว่านั้นแต่ละคลื่นที่ถูกปล่อยออกมามีทิศทางไม่แน่นอน หรือการรบกวนแสงจากแหล่งต้นกำเนิดแสงธรรมดาโดยทั่วไปจะเรียกว่า แสงอินโคฮีเรนต์ (Incoherence Light) ต้นกำเนิดของแสงเลเซอร์นอกจากจะให้แสงสีเดียวต่างๆ คลื่นของแสงเลเซอร์จะมีเฟสเดียวกันหมด ดังนั้นแสงเลเซอร์จึงเรียกว่า แสงโคฮีเรนต์ (Coherence Light)

2.5 ทฤษฎีการมองเห็นสีของมนุษย์

2.5.1 สี (Color)

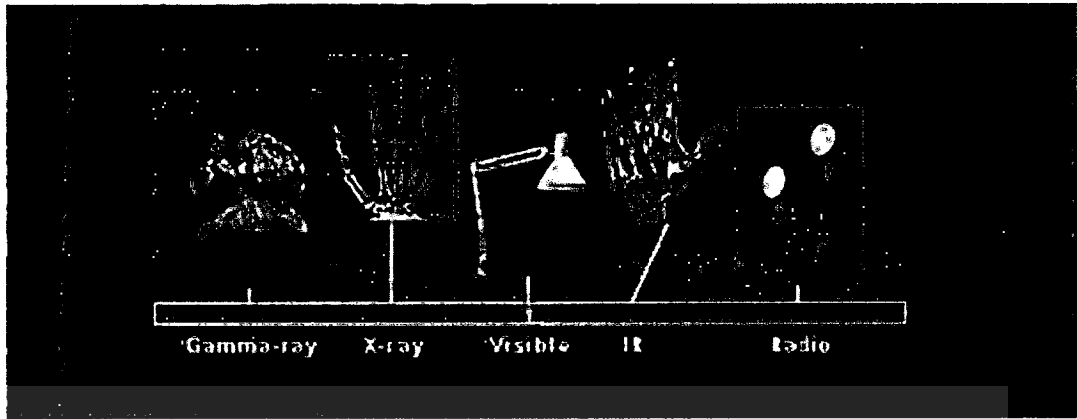
สีคือการรับรู้ความถี่ (หรือความยาวคลื่น) ของแสง ในทำนองเดียวกันกับที่ระดับเสียง (หรือโน้ตดนตรี) คือการรับรู้ความถี่หรือความยาวคลื่นของเสียง

มนุษย์สามารถรับรู้สีได้เนื่องจาก โครงสร้างอันละเอียดอ่อนของดวงตาซึ่งมีความสามารถในการรับรู้แสงในช่วงความถี่ที่ต่างกัน การรับรู้สีนั้นขึ้นกับปัจจัยทางชีวภาพ (คนบางคนตาบอดสี ซึ่งหมายถึงคนคนนั้นเห็นสีบางค่าต่างจากคนอื่นหรือไม่สามารถแยกแยะสีที่มีค่าความถี่ใกล้เคียงกันได้ หรือแม้กระทั่งไม่สามารถเห็นสีได้เลยมาแต่กำเนิด), ความทรงจำระยะยาวของบุคคลผู้นั้น และผลกระทบระยะสั้น เช่น สีที่อยู่ข้างเคียง

บางครั้งเราเรียกแขนงของวิชาที่ศึกษาเรื่องของสีว่า วิทยาศาสตร์ วิชานี้จะครอบคลุมเรื่องของการรับรู้ของสีโดยดวงตาของมนุษย์, แหล่งที่มาของสีในวัตถุ, ทฤษฎีสีในวิชาศิลปะและฟิสิกส์ของสีในสเปกตรัมแม่เหล็กไฟฟ้า

2.5.2 แสง (Light)

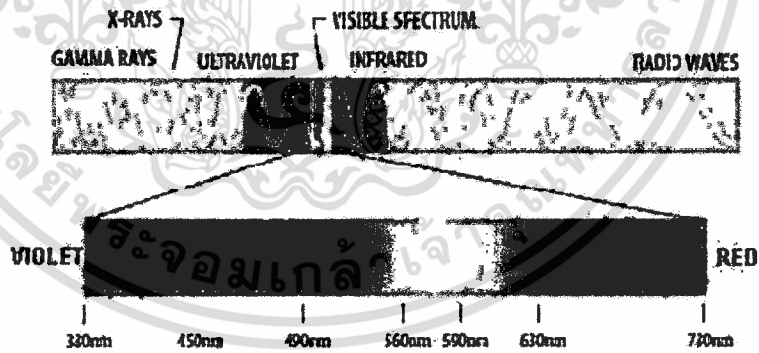
เป็นจุดเริ่มต้นของการมองเห็น มีความสำคัญต่องานออกแบบทัศนศิลป์ เพราะถ้าปราศจากแสง ก็จะไม่เห็นภาพใด ๆ และถ้าไม่เห็นภาพ ก็ไม่มีศิลปะที่มองเห็นได้ (Visual Art) ผลของแสง จะทำให้มนุษย์ รับรู้สิ่งต่าง ๆ เช่น สี เส้น รูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก พื้นผิว อันเป็นส่วนประกอบของการ ออกแบบทัศนศิลป์ (Element of Art) และที่สำคัญที่สุด ก็คือ แสงเป็นแหล่งกำเนิดของสี ที่นำไปสู่ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมากมาย แสงและสี จะมีความสัมพันธ์กันตลอดเวลา การศึกษาเรื่องสี ต้องศึกษาเรื่องแสง ประกอบด้วยรังสีแกมมา (Gamma Rays), รังสีเอกซ์ (X-Rays), แสงอัลตราไวโอเล็ต (Ultraviolet), แสงสีที่มองเห็นได้ (Visible Color), แสงอินฟราเรด (Infrared), คลื่นไมโครเวฟ (Microwave)

รูป 2.1 ลักษณะของรังสีแบบต่างๆ

2.5.3 คลื่นวิทยุ (Radio Frequency)

คลื่นเหล่านี้เรียกรวมว่า Electromagnetic Spectrum โดยแต่ละคลื่น จะมีความยาวคลื่นต่างกัน โดยคลื่นวิทยุมีความยาวที่สุด คือตั้งแต่ 1 มิลลิเมตร จนถึงหลายกิโลเมตร และรังสีแกมมา มีความยาวน้อยที่สุด คือมีความยาวน้อยกว่า 0.1 นาโนเมตร (1/10,000,000,000 เมตร) ตาของมนุษย์ สามารถรับรู้ คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า อยู่ในช่วงแคบ ๆ คือ ช่วงระหว่าง 780 - 380 นาโนเมตร (nm.) ซึ่งช่วงนี้เรียกว่า ช่วงคลื่นที่มองเห็นได้ (Visible Spectrum / Visible Light) หรือเรียกสั้น ๆ ว่า “แสง” (Light) นั่นเอง

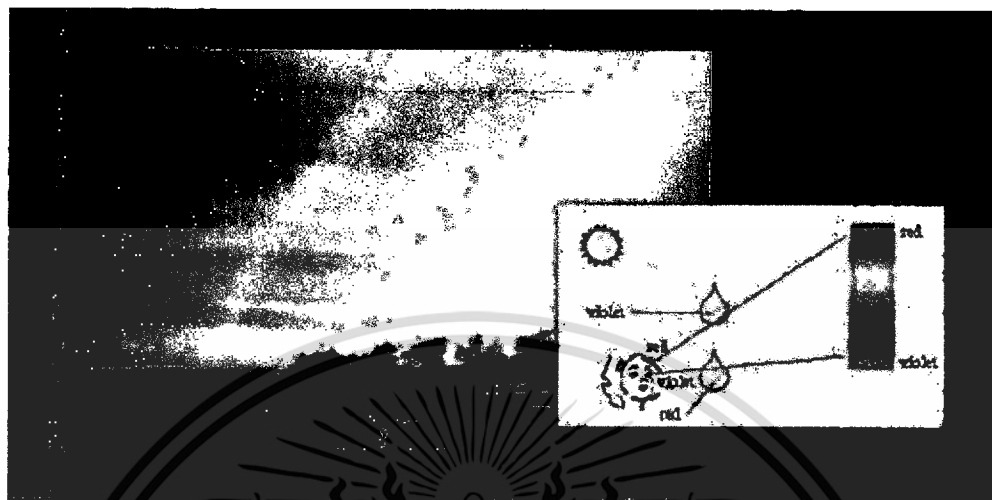

รูป 2.2 คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าช่วงที่มนุษย์มองเห็นได้

แสงที่มนุษย์มองเห็น ได้นี้มองเห็นเป็นแสงสีขาว (Light White) ซึ่งที่จริงแล้วแสงสีขาวนี้ ประกอบไปด้วยสีจำนวน 7 สี โดยการค้นพบของ เซอร์ ไอแซค นิวตัน ในปีค.ศ.1661

โดย เซอร์ ไอแซค นิวตัน พบว่าแสงอาทิตย์มีสีต่างๆ รวมกันอยู่ เมื่อให้แสงอาทิตย์ส่องผ่านแท่งแก้ว รูปสามเหลี่ยม (Prism) แสงที่ผ่าน ออกมาอีกด้านหนึ่ง จะมี 7 สี ดังที่เห็นในสิ่รูกินน้ำ

เซอร์ ไอแซค นิวตัน จึงได้กำหนดชื่อไว้ดังนี้ Red, Yellow, Orange, Green, Blue, Indigo, Violet หรือเรียกเป็นชื่อย่อว่า ROY G BIV

รูป 2.3 การเกิดรุ้งกินน้ำ

แสงที่มองเห็นเป็นสีต่างๆนี้เกิดจากความยาวคลื่นและความถี่ที่ต่างกัน โดยความยาวคลื่น (Wavelength) เป็นตัวกำหนดสี (Hue) และ Amplitude เป็นตัวกำหนดความสว่างของสี (Brightness) ความยาวคลื่นของสีที่มองเห็นมีดังนี้

แสงสีม่วง (Violet) 380 - 450 nm.

แสงสีน้ำเงิน (Blue) 450 - 490 nm.

แสงสีเขียว (Green) 490 - 560 nm.

แสงสีเหลือง (Yellow) 560 - 590 nm.

แสงสีส้ม (Orange) 590 - 630 nm.

แสงสีแดง (Red) 630 - 780 nm.

2.5.4 องค์ประกอบการมองเห็น (Vision Properties)

- 1) สีที่มองไม่เห็น (Invisible Colors) ของแสงอาทิตย์ส่องมายังลูกแอปเปิลสีแดง
- 2) ผิวของลูกแอปเปิลสีแดงดูดซับสีของแสงทั้งหมด ยกเว้น สีแดงและสะท้อนหรือส่งต่อสีแดงนี้มาสู่ตามมนุษย์
- 3) ส่วนรับภาพ (Photoreceptors) ของมนุษย์รับแสงสีแดงนี้และส่งไปยังสมองเพื่อประมวลผลการรับรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 AForge.NET

AForge.NET เป็นเฟรมเวิร์ค (Framework) สำหรับภาษา C# ที่เป็น open source ที่ถูกพัฒนาให้สามารถนำไปใช้งานทางด้านคอมพิวเตอร์วิทัศน์ (Computer vision) และปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence หรือ AI) ได้แก่ การประมวลผลภาพ (Image Processing) โครงข่ายประสาทเทียม (neural network) การประยุกต์ใช้พันธุกรรมคอมพิวเตอร์ (Genetic Algorithms หรือ GA) การเรียนรู้ของเครื่อง (Machine learning) เป็นต้น สำหรับเฟรมเวิร์คใน AForge.NET จะประกอบด้วยชุดของไลบรารี (Library) รวมถึงตัวอย่างการใช้งาน ได้แก่

AForge.Imaging	เป็นไลบรารีสำหรับใช้งานในด้านการประมวลผลภาพ
AForge.Vision	เป็นไลบรารีสำหรับใช้งานในด้านการคอมพิวเตอร์วิทัศน์
AForge.Video	เป็นไลบรารีสำหรับใช้งานในด้านการประมวลผลวิดีโอ
AForge.Neuro	เป็นไลบรารีสำหรับใช้งานในด้านโครงข่ายประสาทเทียม
AForge.MachineLearning	เป็นไลบรารีสำหรับใช้งานการเรียนรู้ของเครื่อง

2.7 ทฤษฎีบทพีทาโกรัส

ในวิชาคณิตศาสตร์ ทฤษฎีบทพีทาโกรัส แสดงความสัมพันธ์ในเรขาคณิตแบบยูคลิด ระหว่างด้านทั้งสามของสามเหลี่ยมมุมฉากกำลังสองของด้านตรงข้ามมุมฉากเท่ากับผลรวมของกำลังสองของอีกสองด้านที่เหลือ ในแง่ของพื้นที่ กล่าวไว้ดังนี้

“ในสามเหลี่ยมมุมฉากใดๆ พื้นที่ของสี่เหลี่ยมที่มีด้านเป็นด้านตรงข้ามมุมฉากเท่ากับผลรวมพื้นที่ของสี่เหลี่ยมที่มีด้านเป็นด้านประชิดมุมฉากของสามเหลี่ยมมุมฉากนั้น”

ทฤษฎีบทดังกล่าวสามารถเขียนเป็นสมการสัมพันธ์กับความยาวของด้าน a , b และ c ได้ ซึ่งมักเรียกว่า สมการพีทาโกรัส ดังด้านล่าง

$$C^2 = A^2 + B^2 \quad (2.1)$$

โดยที่ C เป็นความยาวด้านตรงข้ามมุมฉาก และ A และ B เป็นความยาวของอีกสองด้านที่เหลือ ทฤษฎีบทพีทาโกรัสตั้งตามชื่อนักคณิตศาสตร์ชาวกรีกพีทาโกรัส ซึ่งถือว่าเป็นผู้ค้นพบทฤษฎีบทและการพิสูจน์ แม้จะมีการแย้งบ่อยครั้งว่า ทฤษฎีบทดังกล่าวมีมาก่อนหน้าเขาแล้ว มีหลักฐานว่านักคณิตศาสตร์ชาวบาบิโลนเข้าใจสมการดังกล่าว แม้ว่าจะมีหลักฐานหลงเหลืออยู่น้อยกว่าพวกเขาปรับให้มันพอดีกับกรอบคณิตศาสตร์

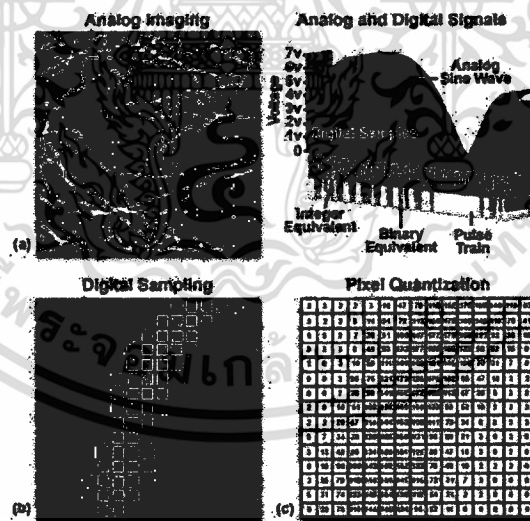
ทฤษฎีบทดังกล่าวเกี่ยวข้องกับทั้งพื้นที่และความยาว ทฤษฎีบทดังกล่าวสามารถสรุปได้หลายวิธี รวมทั้งปริภูมิมิติที่สูงขึ้น ไปจนถึงปริภูมิที่มีโซ่แบบยูคลิด ไปจนถึงวัตถุที่ไม่ใช่สามเหลี่ยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มุมมองและอันที่จริงแล้วไปจนถึงวัตถุที่ไม่ใช่สามเหลี่ยมเลขก็มี แต่เป็นทรงตัน n มิติ ทฤษฎีบทพีทาโกรัสดึงดูดความสนใจจากนักคณิตศาสตร์เป็นสัญลักษณ์ของความยากจะเข้าใจในคณิตศาสตร์ ความขลังหรือพลังปัญญา มีการอ้างถึงในวัฒนธรรมสมัยนิยมมากมายทั้งในวรรณกรรม ละคร ละครเพลง เพลง แสตมป์และการ์ตูน

2.8 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประมวลผลภาพดิจิทัล

การประมวลผลภาพดิจิทัลเกี่ยวข้องกับการแปลงข้อมูลรูปที่เป็นสัญญาณแอนะล็อก (Analogue Signal) ให้อยู่ในรูปของสัญญาณดิจิทัล (Digital Signal) เพื่อใช้ในการประมวลผลผ่านทางคอมพิวเตอร์ได้ และยังสามารถใช้ในการลดปัญหาของภาพ เช่น ลดสัญญาณรบกวนภายในภาพ เป็นต้น ในการแปลงภาพให้เป็นสัญญาณดิจิทัลนั้น ระบบจะนำรูปที่รับเข้ามาไปคำนวณโดยกระบวนการ Sampling และ Quantization และส่งข้อมูลออกมาในรูปแบบดิจิทัล จากนั้นคอมพิวเตอร์จะเก็บข้อมูลภาพลงหน่วยความจำ โดยการจองหน่วยความจำในเครื่องในรูปแบบของอาร์เรย์ โดยค่าในแต่ละช่องของ อาร์เรย์แสดงถึงคุณสมบัติต่างๆของรูปที่จุดของภาพนั้นๆ และตำแหน่งของช่อง อาร์เรย์ก็เป็นตัวกำหนดตำแหน่งของจุดภาพภายในภาพด้วย

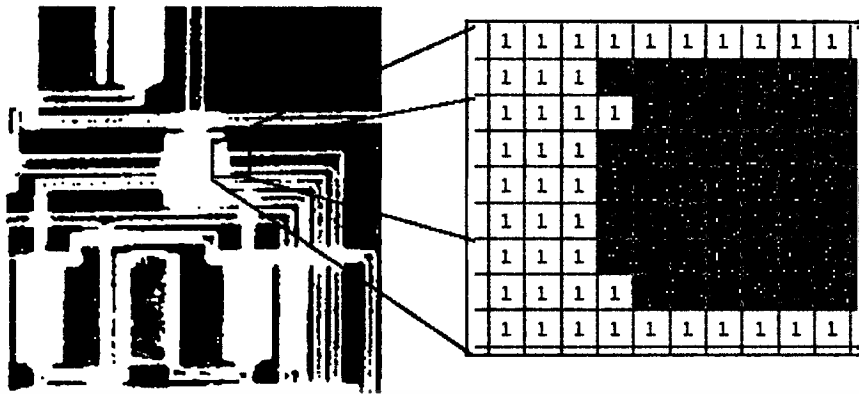

รูป 2.4 การแปลงภาพแอนะล็อกให้เป็นภาพดิจิทัล

ภาพดิจิทัลที่ได้จะมีรูปแบบการเก็บเป็นเมทริกซ์ ซึ่งจะมีการจัดเก็บภาพแต่ละชนิดต่างกัน ขึ้นอยู่กับระบบสีของภาพดังกล่าว โดยแบ่งชนิดของภาพได้ดังนี้

Binary image หรือ ภาพขาว-ดำ เป็นรูปที่ใช้เนื้อที่เพียง 1 บิตต่อจุดภาพ โดยค่าสีจะมีแค่สองค่า คือ 0 หรือสีดำ และ 1 หรือสีขาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 2.5 ภาพแบบ Binary หรือ ภาพขาว-ดำ

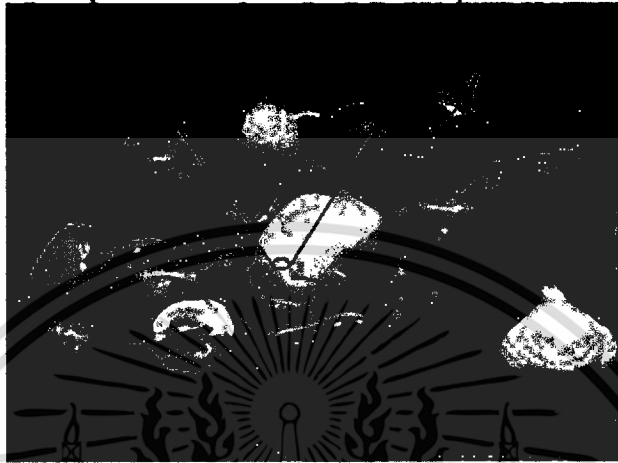
Grayscale Image เป็นรูปที่เก็บโดยใช้รูปแบบของอาร์เรย์ (Array) 2 มิติ โดยค่าที่เก็บจะมีค่าอยู่ในช่วงๆหนึ่ง ซึ่งระดับของสีขึ้นอยู่กับขนาดของบิตที่ใช้เก็บค่าสี

รูป 2.6 ภาพแบบ Grayscale หรือ ภาพระดับเทา

RGB Image หรือ **True color Image** เป็นรูปที่เก็บโดยใช้อาร์เรย์ 3 มิติ ขนาด $m \times n \times 3$ โดยที่ m คือความยาว และ n คือความกว้างของภาพในหน่วยจุดภาพ ส่วนมิติสุดท้ายนั้น ในแต่ละมิติจะเก็บค่าสีแยกกัน คือสีแดง (Red) สีเขียว (Green) และสีน้ำเงิน (Blue)

0.2235	0.1294	Blue	0.4190			
0.5804	0.2902	0.0627	0.2902	0.2902	0.4824	0.2235
0.5804	0.0627	0.0627	0.0627	0.2235	0.2588	0.2588
0.5176	0.1922	0.0627	Green	0.1922	0.2588	0.2588
0.5176	0.1294	0.1608	0.1294	0.1294	0.2588	0.2588
0.5176	0.1608	0.0627	0.1608	0.1922	0.2588	0.2588
0.5490	0.2235	0.5490	Red	0.7412	0.7765	0.7765
0.5490	0.3882	0.5176	0.5804	0.5804	0.7765	0.7765
0.490	0.2588	0.2902	0.2588	0.2235	0.4824	0.2235
0.2235	0.1608	0.2588	0.2588	0.1608	0.2588	0.2588
0.2588	0.1608	0.2588	0.2588	0.2588	0.2588	0.2588

รูป 2.7 ภาพแบบ RGB

Indexed Image เป็นรูปที่มีรูปแบบการเก็บแบบ indexed คือ ภาพประเภทนี้จะเก็บค่าสีเป็น indexed และในแต่ละช่องอาร์เรย์ จะเก็บตำแหน่งของสีใน indexed นั้นๆไว้

0	0	0
0.0627	0.0627	0.0314
0.2902	0.0314	0
0	0	1.0000
0.2902	0.0627	0.0627
0.3882	0.0314	0.0941
0.4510	0.0627	0
0.2588	0.1608	0.0627
...		

Image Courtesy of Susan Cohen

รูป 2.8 ภาพแบบ Indexed

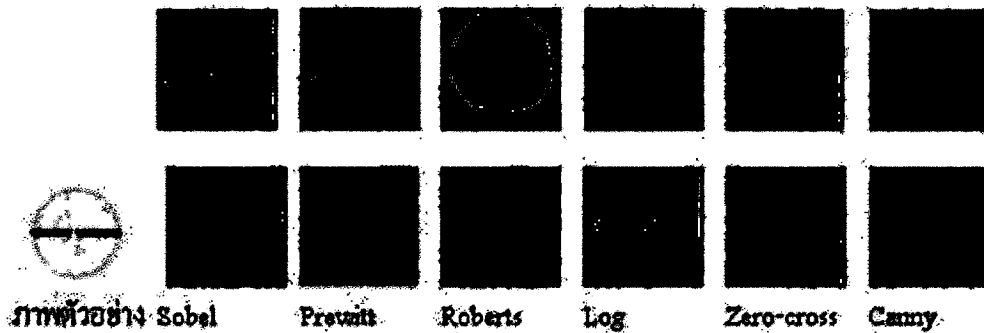
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9 การหาขอบภาพ

การหาขอบภาพ (Edge detection) [6] คือ การหาเส้นรอบวัตถุที่อยู่ในภาพ โดยเมื่อทราบเส้นรอบวัตถุ จะสามารถคำนวณหาขนาดของพื้นที่หรือจลจักษณ์ของวัตถุนั้นได้ ซึ่งขอบภาพเกิดจากความแตกต่างของความเข้มแสงจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง โดยมีกัวด์จากการเปลี่ยนแปลงของความเข้มในตำแหน่งที่ใกล้เคียงกับจุดดังกล่าว ถ้าหากความแตกต่างนั้นมีค่ามากขอบภาพก็จะเห็นได้ชัดเจน ถ้าความแตกต่างมีค่าน้อย ขอบภาพก็จะไม่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม การหาขอบภาพที่ถูกต้องสมบูรณ์นั้นเป็นเรื่องที่มีความยุ่งยากพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การหาขอบของภาพที่มีคุณภาพต่ำ วิธีการหาขอบภาพนั้นมีหลายวิธี แต่สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มหลัก คือ

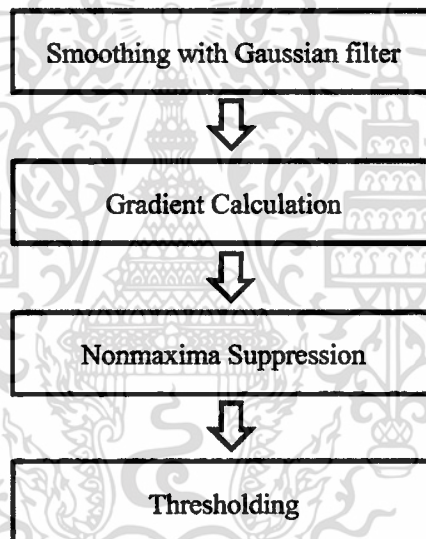
- 1) Gradient method หรือ การตรวจหาขอบภาพด้วยอนุพันธ์อันดับหนึ่ง (First Order Derivative) ซึ่งวิธีนี้จะหาขอบโดยการหาจุดต่ำสุดและจุดสูงสุดในรูปของอนุพันธ์อันดับหนึ่งของภาพ โดยจุดที่เป็นขอบจะอยู่ในส่วนที่เหนือค่า Threshold ตัวอย่างวิธีการหาขอบของกลุ่มนี้ ได้แก่ Roberts, Prewitt, Sobel และ Canny เป็นต้น
- 2) Laplacian method หรือ การตรวจหาขอบภาพด้วยอนุพันธ์อันดับสอง (Second Order Derivative) ซึ่งวิธีนี้จะใช้จุดที่ค่า y เป็น 0 (Zero crossing) ซึ่งใช้เวลาในการคำนวณมากกว่า Gradient method ตัวอย่างวิธีการหาขอบของกลุ่มนี้ ได้แก่ Laplacian of Gaussian และ Marrs-Hildreth เป็นต้น

โปรแกรม Matlab สามารถช่วยในการหาขอบภาพ ซึ่งมีคำสั่งที่ใช้ในการหาขอบทั้งหมด 6 วิธี คือ Roberts, Sobel, Canny, Laplacian of Gaussian, zero cross และ Prewitt งานวิจัยตัวอย่างนี้ได้เลือกวิธี Canny ในการหาขอบภาพ เนื่องจากวิธีดังกล่าวมีการใช้ Gaussian filter ก่อนการหาขอบจึงสามารถควบคุมระดับความละเอียดของขอบที่ต้องการและสามารถลดสัญญาณรบกวนได้อีกด้วย ทำให้สามารถตัดขั้นตอนการประมวลผลภาพเบื้องต้น (preprocessing) ตัวอย่างภาพที่ผ่านการหาขอบทั้ง 6 วิธีโดยใช้โปรแกรม Matlab เป็นดังแสดงในภาพที่ด้านล่าง ซึ่งจากรูปตัวอย่างจะพบว่าการหาขอบภาพ ด้วยวิธี Canny จะให้รายละเอียดภายในวัตถุได้ดีที่สุดและใช้ได้ในกรณีที่มีความแตกต่างของสีมีน้อยเมื่อเทียบกับวิธีอื่นๆ

รูป 2.9 ตัวอย่างการหาขอบภาพโดยใช้ Edge Detector แบบต่างๆ

Canny Edge Detection Algorithm ขั้นตอนการหาขอบโดยวิธีของ Canny ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังภาพ

รูป 2.10 ขั้นตอนของ Canny Edge Detection

การทำงานของ Canny Edge Detection นั้นเริ่มต้นจากการปรับภาพให้เรียบ (Smoothing) ด้วยตัวกรองเกาส์เซียน (Gaussian filter) เพื่อกำจัดสัญญาณรบกวน หลังจากนั้น คำนวณค่าขนาด (magnitude) และทิศทาง (orientation) ของ gradient โดยใช้การหาอนุพันธ์อันดับหนึ่ง ในถัดมาจึงใช้ nonmaxima suppression กับ gradient magnitude เพื่อให้ได้ขอบที่บางลง และในขั้นตอนสุดท้ายใช้ double thresholding algorithm เพื่อระบุพิกเซลที่เป็นขอบและช่วยเชื่อมต่อขอบ (Green, Bill 2002; ION528 - Image processing algorithms 2005; Canny Operator Links 2005; Rubino, Matthew 2005) โดยในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.9.1 Smoothing

ในขั้นตอนแรกของการหาขอบโดยอัลกอริทึมนี้จะต้องกำจัดสัญญาณรบกวนออกก่อน โดยใช้ Gaussian filter ซึ่งสามารถคำนวณได้จากการใช้กรอบ (mask) ขนาดเล็ก ขนาดของ Gaussian mask นี้หากมีขนาดกว้างจะมีผลทำให้ลดสัญญาณรบกวนได้มาก แต่ถ้ากว้างมากเกินไปจะมีผลทำให้ขอบย่อยๆ ที่เป็นส่วนรายละเอียดนั้นหายไป

2.9.2 Gradient Calculation

ในขั้นแรกนำ smoothing image $S[i, j]$ มาสร้าง x, y partial derivatives $P[i, j]$ และ $Q[i, j]$ ตามลำดับ

$$P[i, j] \approx (S[i, j+1] - S[i, j] + S[i+1, j+1] - S[i+1, j]) / 2$$

$$Q[i, j] \approx (S[i, j] - S[i+1, j] + S[i, j+1] - S[i+1, j+1]) / 2$$

หลังจากนั้นนำค่า x, y partial derivatives มาคำนวณด้วยสูตรมาตรฐานสำหรับการแปลงรูปแบบจาก rectangular ไปเป็น polar (rectangular-to-polar conversion) เพื่อหาขนาดและทิศทางของ gradient

2.9.3 Nonmaxima Suppression

สำหรับการหาขอบโดย Canny method จุดที่ถือเป็นเส้นขอบได้นั้นต้องเป็นจุดที่ให้ค่าสูงสุดเฉพาะที่และเป็นทิศทางเดียวกับ gradient ด้วย ซึ่งด้วยวิธีดังกล่าวนี้ทำให้ได้ขอบที่บางเพียง 1 พิกเซล ภาพที่ได้หลังการทำ Nonmaxima Suppression จะให้ค่าเป็นศูนย์ในทุกจุดยกเว้นจุดที่เป็น local maxima points ซึ่งจะยังคงค่าเดิมไว้

2.9.4 Thresholding

แม้ว่าภาพจะผ่านการ smoothing ในขั้นตอนแรกแล้วก็ตาม ภาพที่ได้ก็ยังมีส่วนที่มีเส้นขอบที่ไม่ใช่ขอบที่แท้จริงปรากฏอยู่เนื่องจากการลดสัญญาณรบกวนหรือลักษณะของวัตถุในภาพเป็นพื้นผิวที่มีลวดลายหรือมีรายละเอียดภายในมาก ดังนั้นเพื่อลดปัญหาดังกล่าวจึงได้มีการกำหนดค่า threshold ขึ้นมา 2 ค่า คือ high threshold (T_1) และ low threshold (T_2) โดยพิกเซลที่มีค่ามากกว่า T_1 จะถูกปรับเป็น 1 (เป็นพิกเซลที่เป็นขอบ) แต่ถ้าน้อยกว่า T_2 จะถูกปรับเป็น 0 ส่วนค่าที่อยู่ระหว่างค่า threshold ทั้งสอง การปรับเป็นค่า 0 หรือ 1 นั้นขึ้นอยู่กับพิกเซล (Pixel) ที่อยู่รอบข้าง หากพบว่าพิกเซลที่อยู่รอบข้างของพิกเซลที่เป็นขอบ (ค่า $> T_1$) มีค่ามากกว่า T_2 แล้ว จะปรับค่าพิกเซลดังกล่าวให้มีค่าเป็น 1 และถือเป็นสมาชิกหนึ่งในภาพขอบด้วยเช่นกัน

2.10 ระบบสี HSL

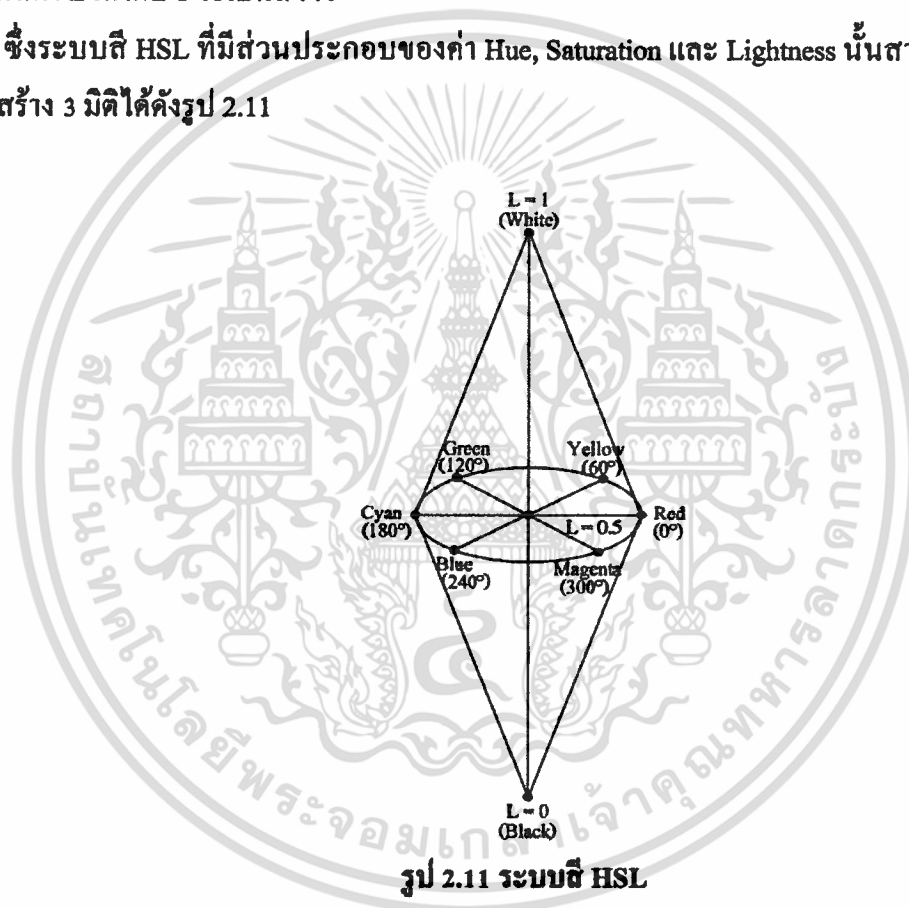
ระบบสีแบบ HSL (Hue Saturation Lightness) พัฒนาโดย Teletromix Incorporated จะมีลักษณะคล้ายกับ HSV ดังนี้คือสีของระบบจะขึ้นอยู่กับ Hue, Saturation และ Lightness โดยที่

Hue (H) คือค่าของสีหลักซึ่งมีสีแดงอยู่ที่ 0 องศา สีเขียวอยู่ที่ 120 องศาและสีน้ำเงินอยู่ที่ 240 องศา

Saturation (S) คือความบริสุทธิ์ของสี

Lightness (L) คือค่าความสว่าง ซึ่งจะมีค่าเปลี่ยนแปลงตามแนวแกน L โดยที่ L เท่ากับ 0 จะเป็นสีดำ L เท่ากับ 1 จะเป็นสีขาว

ซึ่งระบบสี HSL ที่มีส่วนประกอบของค่า Hue, Saturation และ Lightness นั้นสามารถแสดงโครงสร้าง 3 มิติได้ดังรูป 2.11

รูป 2.11 ระบบสี HSL

2.10.1 การแปลงค่าจากระบบสี RGB เป็น HSL

2.10.1.1 ค่าสี (Hue)

- 1) หาค่าที่มากที่สุดระหว่างค่า R G และ B ($M = \max(R,G,B)$)
- 2) หาค่าที่น้อยที่สุดระหว่างค่า R G และ B ($m = \min(R,G,B)$)
- 3) หาค่าที่แตกต่างกันระหว่างค่าที่มากที่สุดและค่าที่น้อยที่สุด ($C = M - m$)
- 4) หาค่า H' จากสมการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$H' = \begin{cases} \text{undefined, } C=0 \\ \frac{G-B}{C} \bmod 6, & M=R \\ \frac{B-R}{C} + 2, & M=G \\ \frac{R-G}{C} + 4, & M=B \end{cases} \quad (2.2)$$

5) คำนวณค่าสี (Hue) จาก $H = H' \times 60$

2.10.1.2 ค่าความสว่าง (Lightness)

คำนวณได้จากสมการ

$$L = \frac{1}{2}(M+m) \quad (2.3)$$

โดยที่ค่า M และ m ได้จากการคำนวณค่าสีในหัวข้อ 2.10.1.1

2.10.1.3 ค่าความอิ่มตัวของสี (Saturation)

คำนวณได้จากสมการ

$$S = \begin{cases} 0, & C = 0 \\ \frac{C}{1 - |2L - 1|}, & C \neq 0 \end{cases} \quad (2.4)$$

โดยที่ค่า C ได้จากการคำนวณค่าสีในหัวข้อ 2.10.1.1 และ ค่า L ค่าความสว่างจาก

หัวข้อ 2.10.1.2

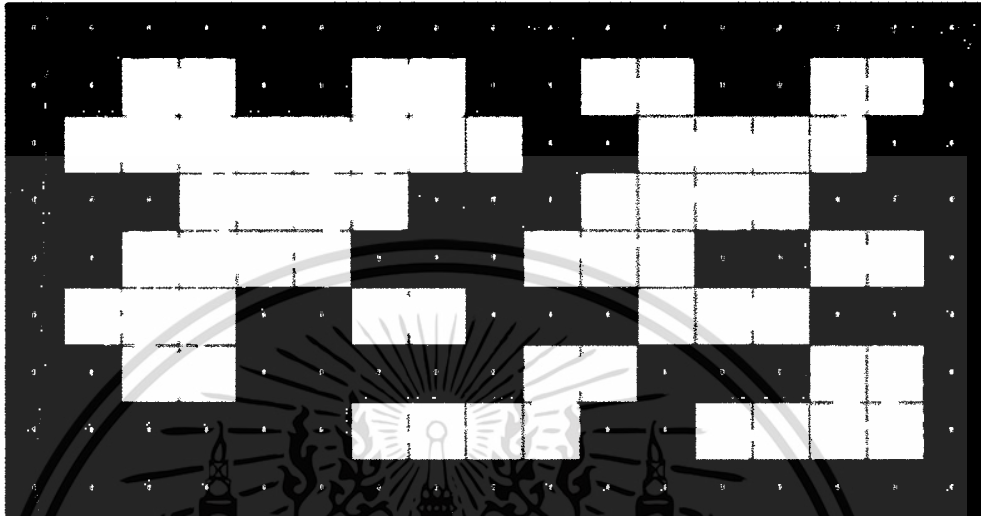
2.11 Blob Counter Algorithm

เป็น Algorithm ที่ใช้สำหรับหา Object ที่แตกต่างจากพื้นหลังในภาพซึ่งจะแยกแต่ละ Object ที่ไม่มีขอบติดต่อกันออกเป็น ส่วน ๆ โดยก่อนจะใช้งานจะต้องมีการกำหนดค่าของ Background Threshold เพื่อใช้กำหนดว่าสิ่งไหนในภาพเป็นวัตถุหรือพื้นหลัง โดยค่าของจุดภาพที่กำลังพิจารณา มีค่าสูงกว่าค่า Background Threshold จะถือว่าจุดภาพนั้น ๆ เป็น “วัตถุ” แต่หากค่าของจุดภาพที่กำลังพิจารณา มีค่าต่ำกว่าหรือเท่ากับค่า Background Threshold จะถือว่าจุดภาพนั้น ๆ เป็น “พื้นหลัง” หลังจากที่สามารถกำหนดได้ว่าจุดภาพไหนเป็น “วัตถุ” หรือ “พื้นหลัง” แล้วขั้นตอนต่อไปคือหาวัตถุที่มีพื้นที่ติดต่อกัน โดยใช้ Connected Components Labeling Algorithm ซึ่งจะมีการตรวจสอบค่าของแต่ละ Pixel ทั้งหมด 2 รอบ รอบแรกจะทำการกำหนดค่า Label ให้แต่ละ Pixel ที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

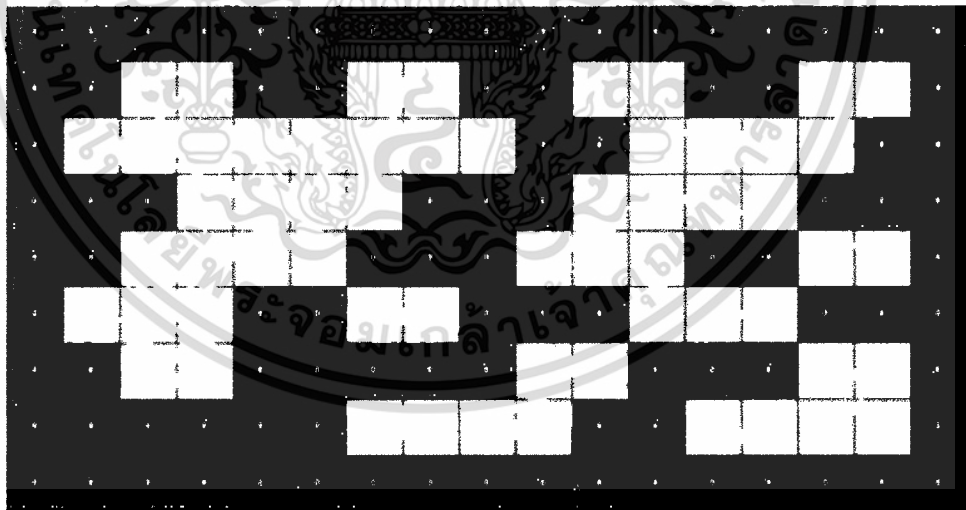
ไม่ใช่พื้นหลัง และรอบที่สองจะทำการรวมพื้นที่ที่มี Pixel ติดต่อกันเป็น Label เดียวกัน โดยที่รอบแรกจะมีขั้นตอนดังนี้

1) ตรวจสอบแต่ละ Pixel ในภาพ

รูป 2.12 ตัวอย่างในการทำ Connected Components Labeling Algorithm

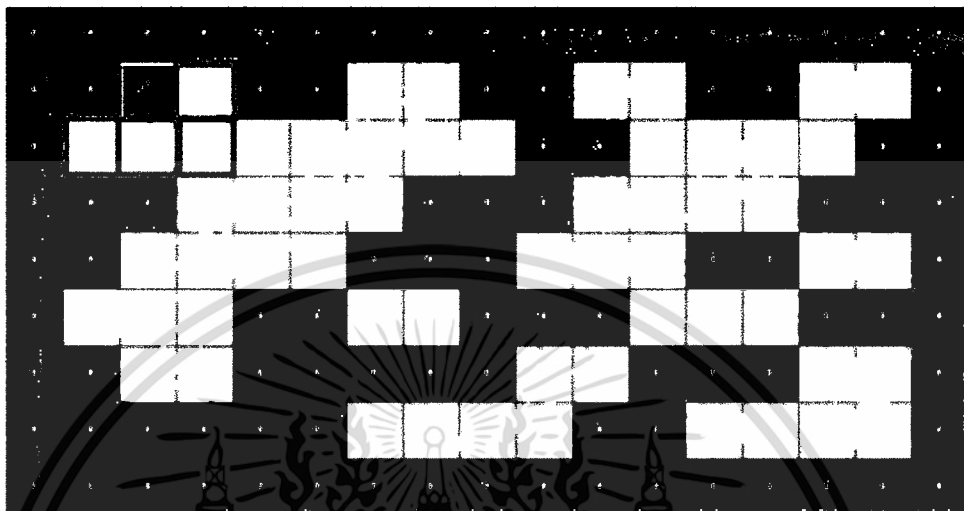
2) ตรวจสอบว่า Pixel ที่กำลังตรวจสอบไม่ใช่พื้นหลัง

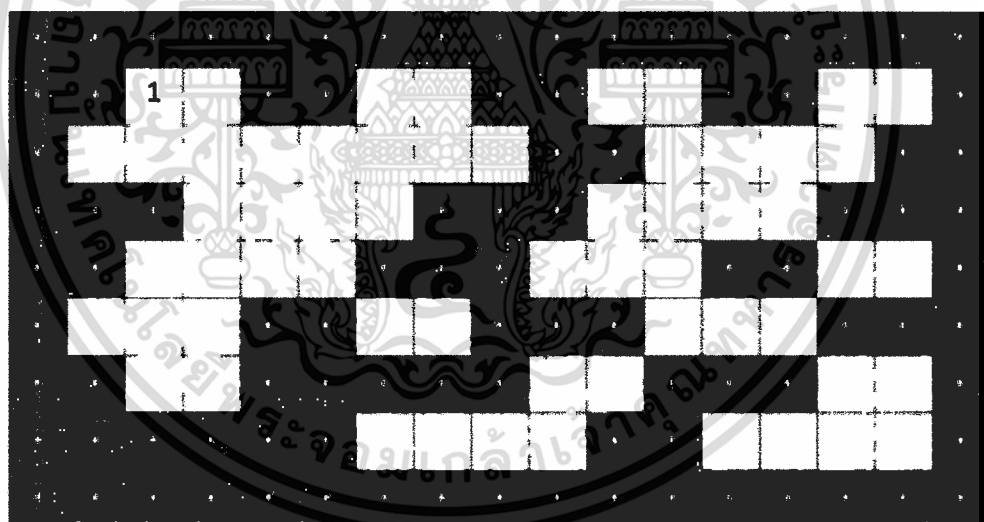
รูป 2.13 จุดที่กำลังตรวจสอบไม่เป็นพื้นหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 3) ตรวจสอบ Pixel รอบข้างว่ามีการกำหนดค่า Label ให้หรือยังหากกำหนดแล้วให้กำหนดค่า Label ของ Pixel ปัจจุบันตามค่าที่ได้ แต่หากยังไม่มีกำหนดค่า Label ให้กำหนดค่าขึ้นใหม่

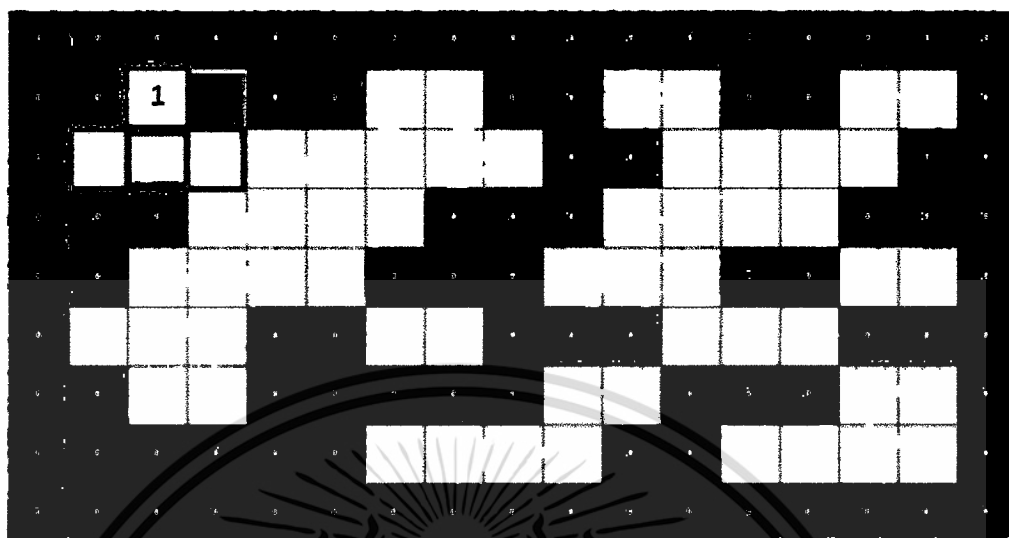
รูป 2.14 ตรวจสอบ Pixel รอบ ๆ จุดที่กำลังพิจารณา

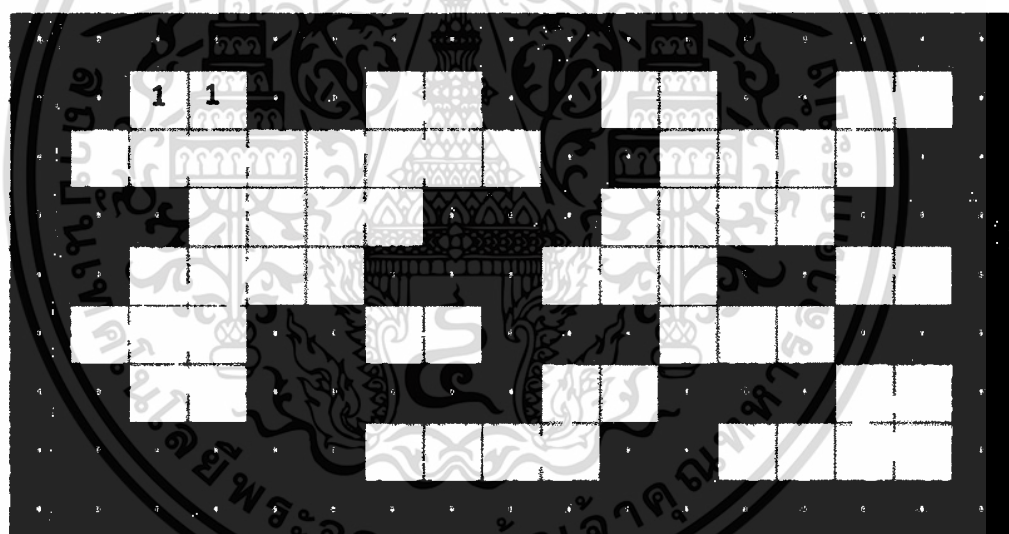
รูป 2.15 กำหนด Label ใหม่ให้กับ Pixel ที่พิจารณา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) ทำซ้ำในข้อ 1-3 จนกว่าจะครบทุก Pixel

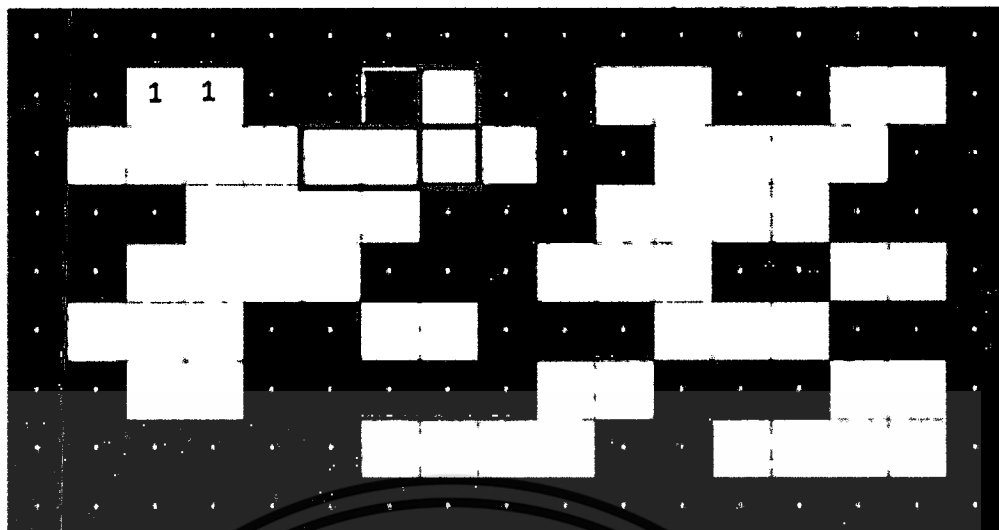

รูป 2.16 เลื่อนจุดที่พิจารณาไปยังจุดถัดไปและตรวจสอบจุดรอบข้าง

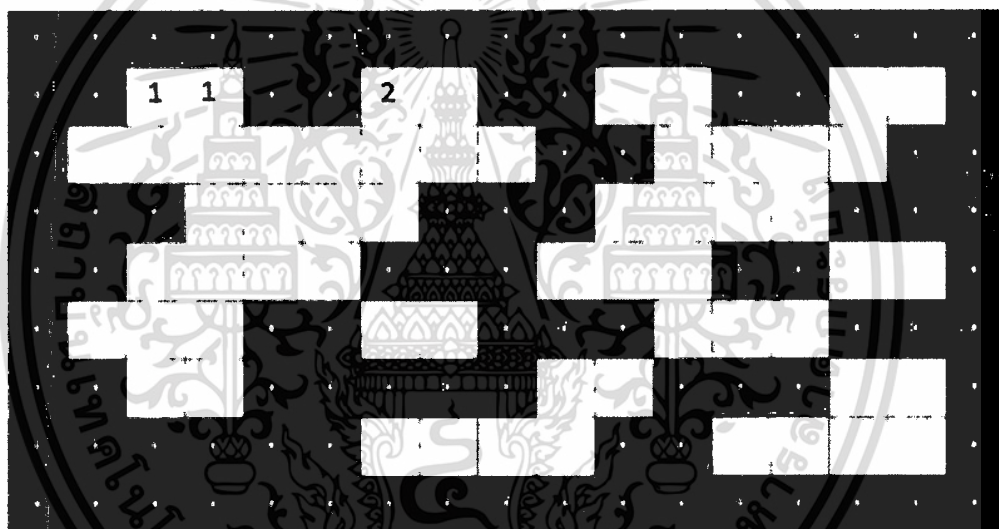

รูป 2.17 กำหนด Label ให้กับจุดที่กำลังพิจารณา

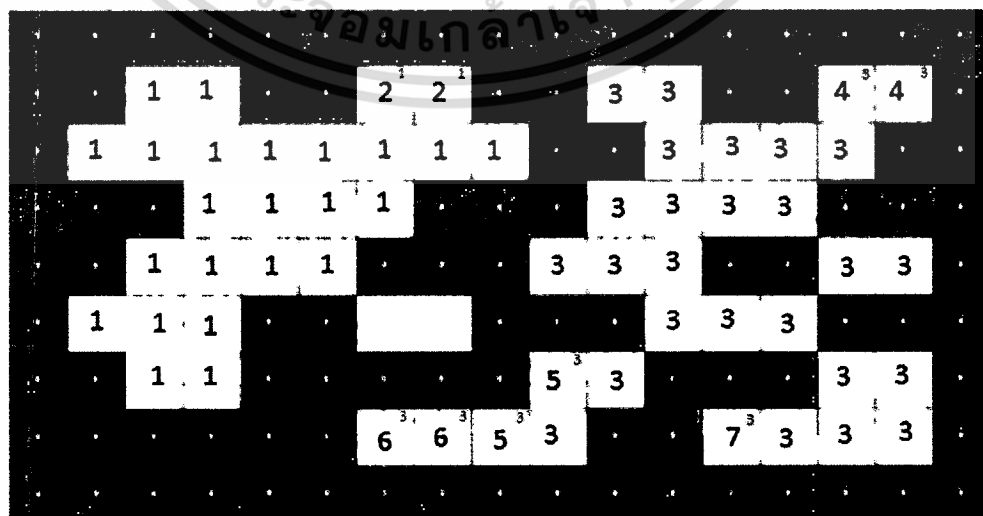
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 2.18 ตรวจสอบ Pixel รอบข้างของ Pixel ที่กำลังพิจารณา

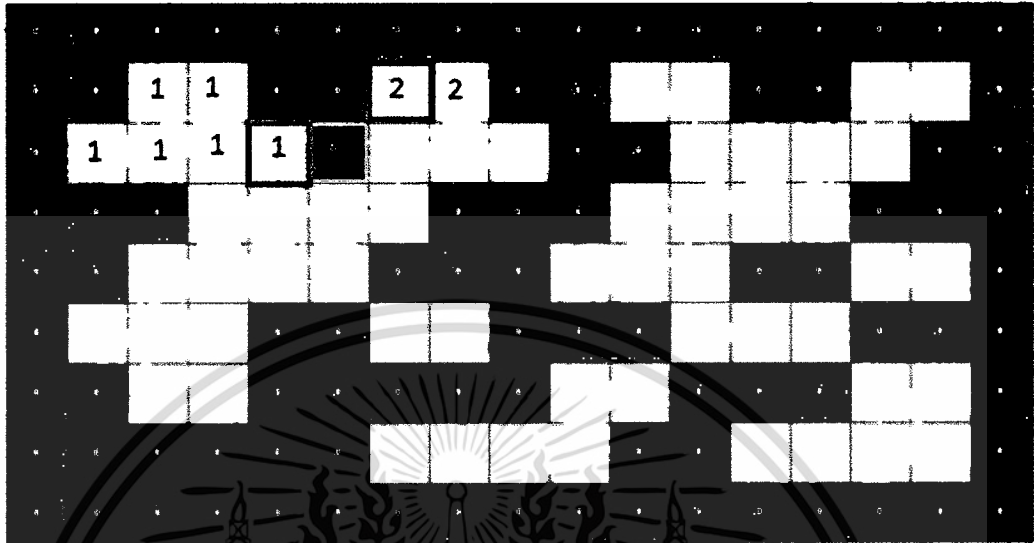
รูป 2.19 กำหนดค่า Label ใหม่ให้กับ Pixel

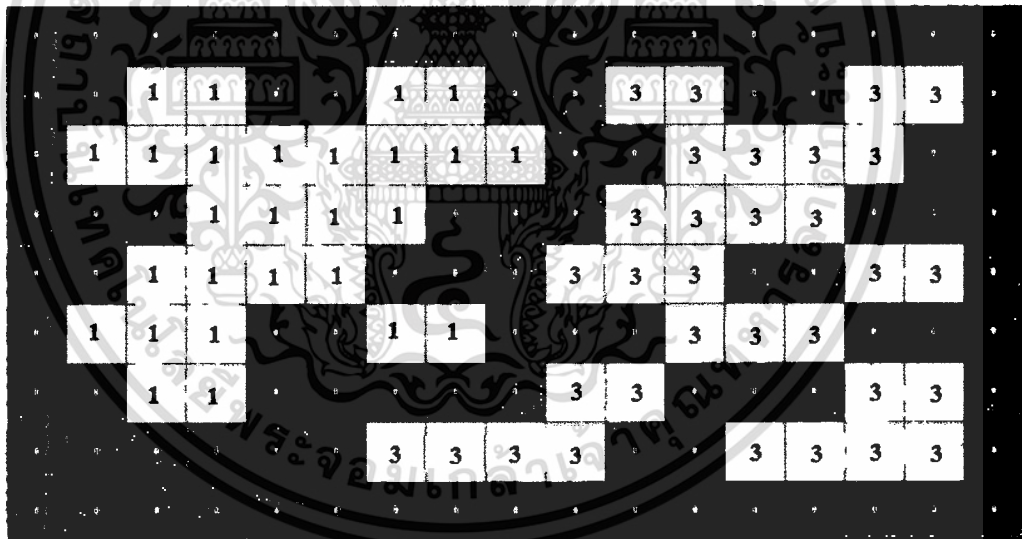
รูป 2.20 ผลลัพธ์จากการตรวจสอบรอบแรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ดูแลได้เห็นนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในรอบที่สองนั้นตรวจสอบทุก Pixel เพื่อกำหนด Label ในพื้นที่ติดต่อกันให้เป็นเลขที่น้อยที่สุด

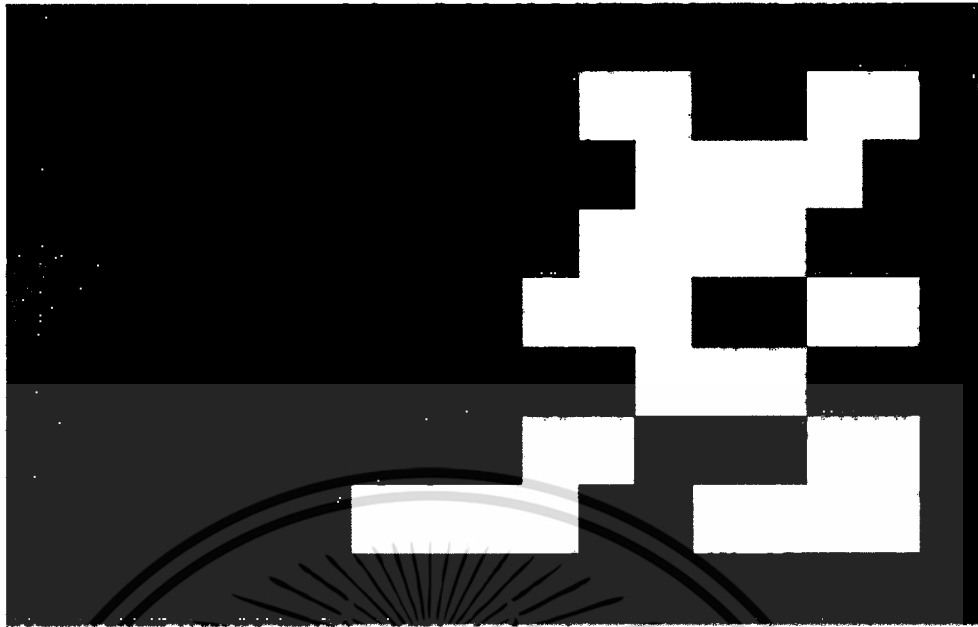

รูป 2.21 การตรวจสอบค่าของ Label ของรูปที่มีพื้นที่ติดต่อกัน

รูป 2.22 ผลลัพธ์จากการตรวจสอบรอบที่สอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 2.23 ผลลัพธ์เมื่อเสร็จ Algorithm

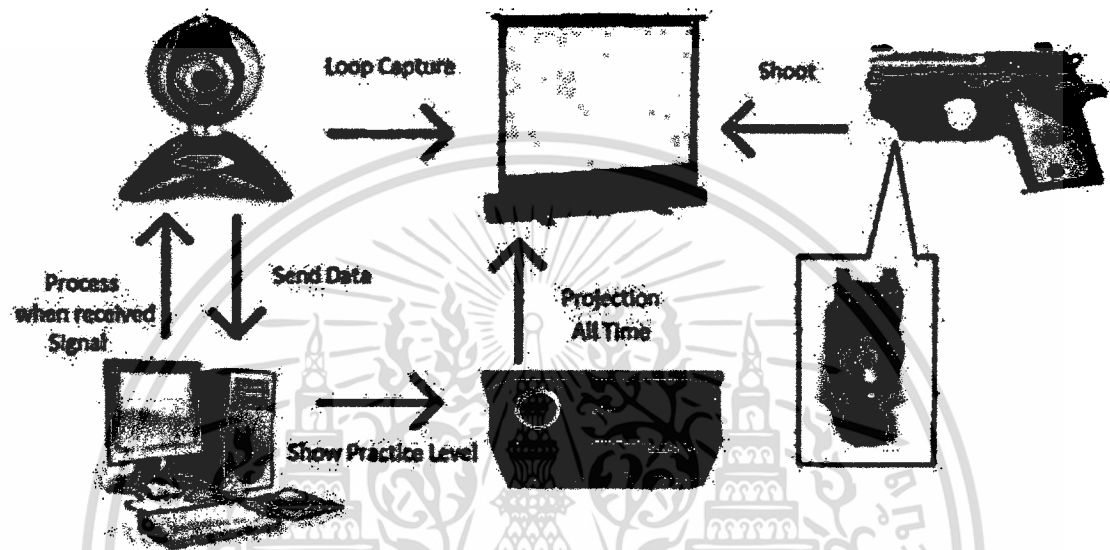

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

รายละเอียดการพัฒนา

3.1 ภาพรวมของระบบ

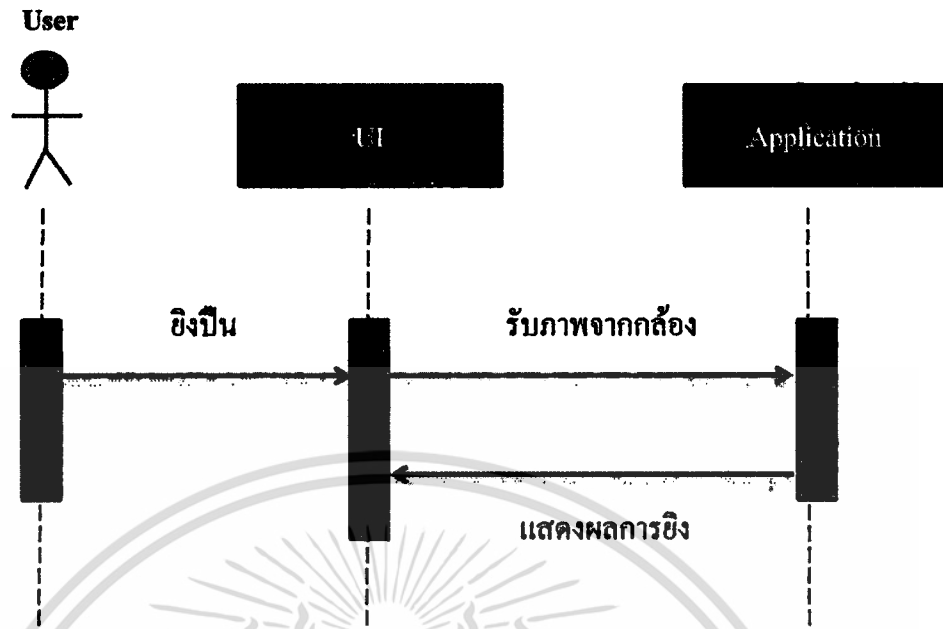

รูป 3.1 ภาพรวมของระบบ

3.2 การออกแบบโปรแกรมที่จะพัฒนา

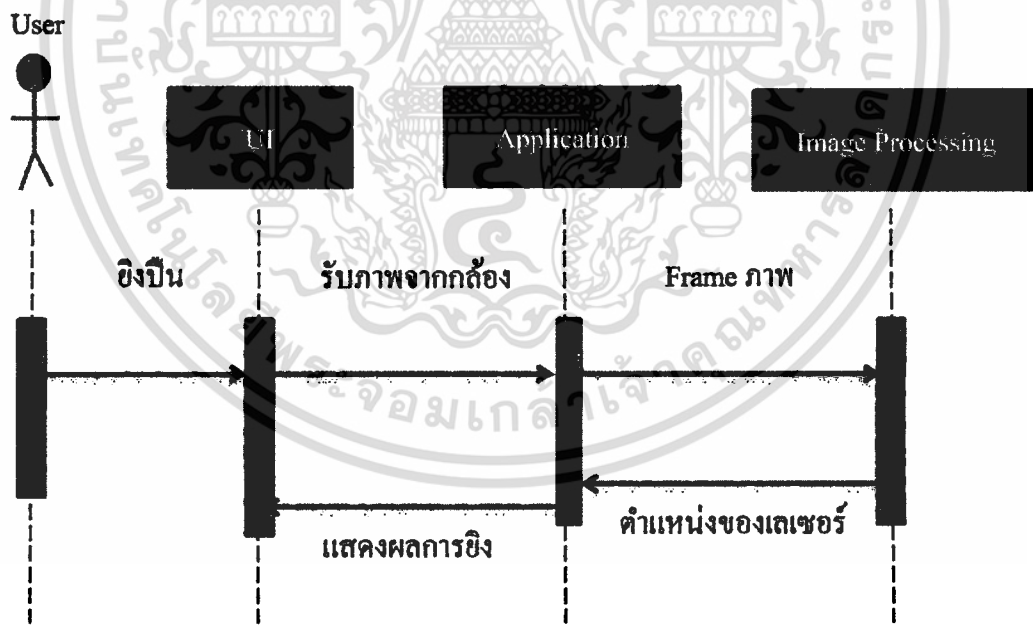
3.2.1 การทำงานของโปรแกรม

การทำงานของโปรแกรมมีจุดประสงค์หลักเพื่อประมวลผลหาจุดที่แสงเลเซอร์ตกกระทบบนฉากรับภาพและนำไปประมวลผลเพื่อตอบสนองต่อการยิงตามเหตุการณ์ที่แสดงอยู่การทำงานของโปรแกรมจะเริ่มจากกล้องรับภาพเพื่อนำมาตรวจสอบหาจุดที่แสงเลเซอร์ตกกระทบ หากไม่สามารถหาจุดตกกระทบของแสงเลเซอร์ได้จะทำการวนรับภาพไปเรื่อย ๆ แต่หากหาจุดตกกระทบของแสงเลเซอร์ได้จะทำการประมวลผลหาตำแหน่งและส่งข้อมูลตำแหน่งให้กับส่วนต่อไปประมวลผลเพื่อตอบสนองต่อการยิงซึ่งจะสามารถเขียนเป็น Sequence Diagram การทำงานของโปรแกรมได้ดังนี้

รูป 3.2 Sequence Diagram การทำงานของโปรแกรม

3.2.2 ส่วนการประมวลผลเพื่อหาจุดของแสงเลเซอร์

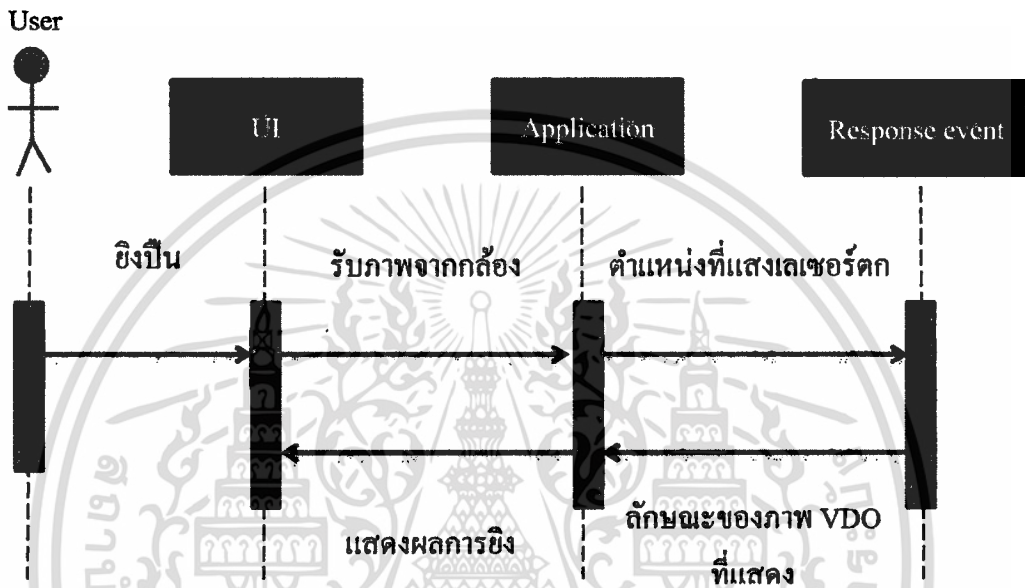

รูป 3.3 Sequence Diagram การประมวลผลหาคำแหน่งของแสงเลเซอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดของกระบวนการ Image Processing เริ่มจากการ Cropping เพื่อเลือกเฉพาะ ส่วนของภาพที่เราต้องการมาประมวลผล เพื่อลดการทำงานของระบบ หลังจากนั้นจะทำการ filter โดยใช้ HSL filter ต่อด้วยการทำ Gray Scale Threshold และ Blob Counting Algorithm ในการหา จุดที่เป็นแสงเลเซอร์ ซึ่งรายละเอียดสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และการทดลอง

3.2.3 ส่วนการแสดงผลการยิง

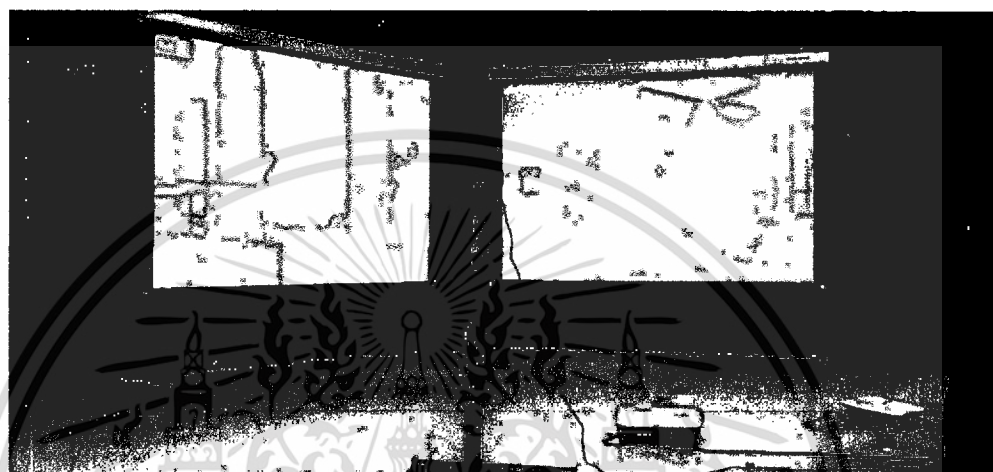
รูป 3.4 Sequence Diagram ส่วนแสดงผลการยิง

สำหรับการตอบสนองต่อการยิงนั้นจะตอบสนองจากตำแหน่งที่แสงเลเซอร์ตกกระทบ และประมวลผลเพื่อหาว่าผู้ใช้งานยิงที่ตำแหน่งไหนและควรเปลี่ยนวิดีโอ ที่แสดงภาพจำลอง สถานการณ์อันไหนและแสดงที่ตำแหน่งไหน โดยการตรวจสอบจากวิดีโอ ที่ตัดต่อพื้นหลังออกแล้ว หากตรวจสอบได้ว่าตำแหน่งนั้น ๆ ไม่ใช่พื้นหลังจะทำการสลับ ไปแสดงวิดีโอตามเงื่อนไขที่กำหนด

3.2.4 โหมดการฝึกซ้อม

ในระบบจำลองการยิงด้วยเลเซอร์นั้นจะแบ่งการฝึกซ้อมเป็น 2 โหมดคือโหมดการ จำลองสถานการณ์จริง และโหมดการฝึกซ้อม โดยวัตถุประสงค์ของการฝึกแต่ละโหมดนั้นจะ แตกต่างกันไป โดย โหมดการฝึกซ้อมนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ปืน และเพิ่มความแม่นยำในการยิง และโหมดการจำลองสถานการณ์จริงมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่ม ความสามารถในการตัดสินใจและเพิ่มประสบการณ์เพื่อให้ไม่เกิดความตื่นเต้นในภาวะจริง

- 1) โหมตการจำลองสถานการณ์จริง เป็นการจำลองภาพเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน โดยจะมีการวางเครื่องฉายภาพในมุมที่ทำให้ภาพออกมาในลักษณะเหมือนเหตุการณ์จริงที่สุด ซึ่งการฝึกซ้อมจะมีการกำหนดเป้าหมายที่ผู้ฝึกซ้อมจะต้องทำให้สำเร็จ เช่น ช่วยตัวประกันภายในระยะเวลาที่กำหนดและมีเงื่อนไขที่จะผ่านคือตัวประกันไม่ตายและสามารถช่วยได้ในเวลาที่กำหนด เป็นต้น

รูป 3.5 ลักษณะการตั้งจอภาพของเครื่องฉายภาพ

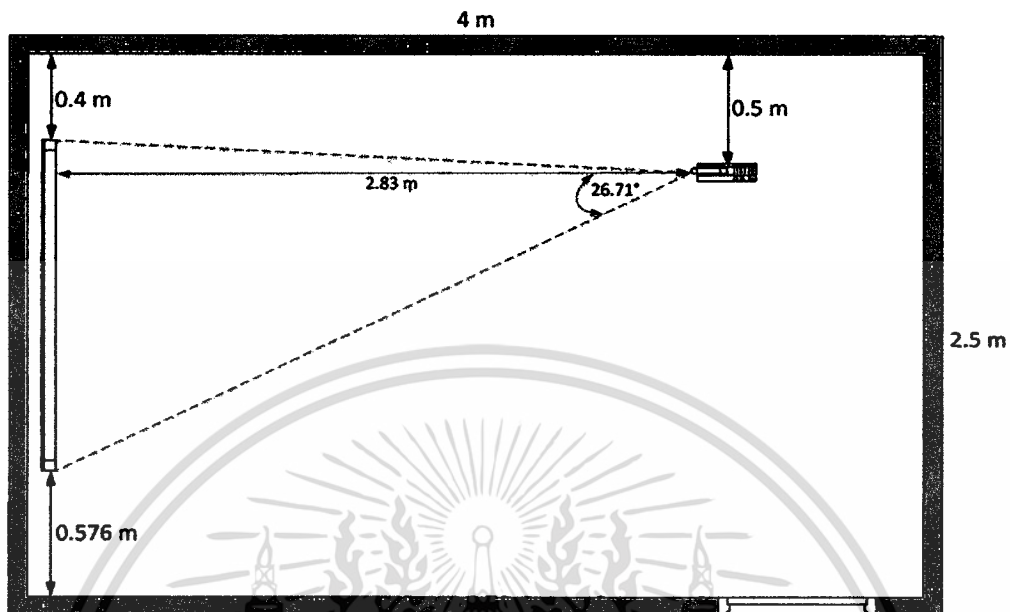
- 2) โหมตฝึกซ้อม เป้าจะเป็นเป้านิ่งไม่จำกัดเวลาแต่จำกัดจำนวนนัดของกระสุน

รูป 3.6 ลักษณะเป้าปืนสำหรับยิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การออกแบบอุปกรณ์การติดตั้ง

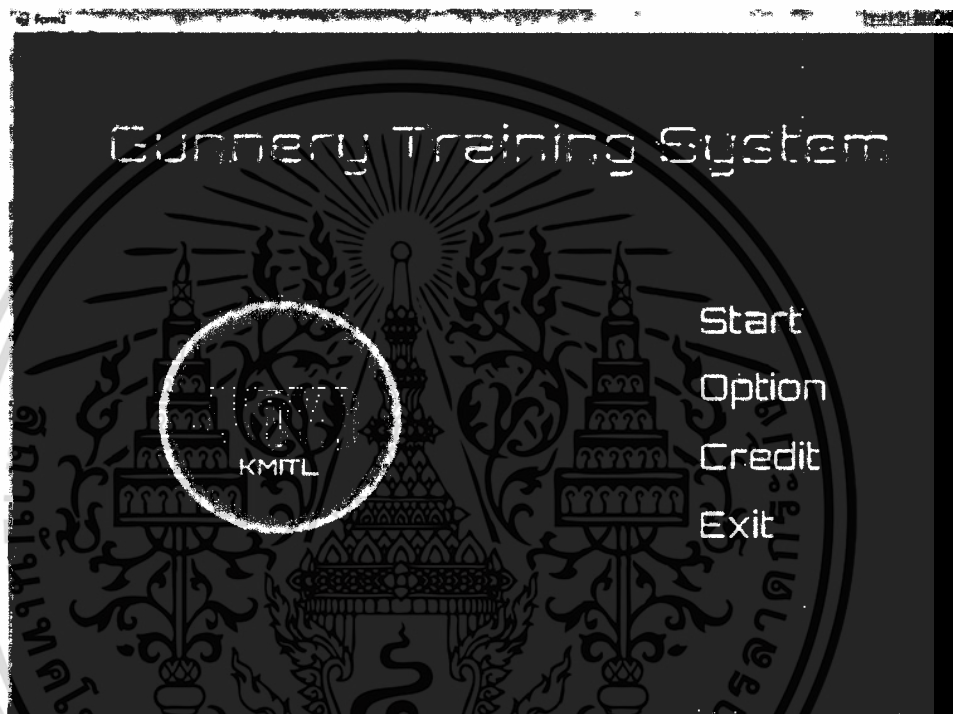
รูป 3.7 การวางเครื่องฉายภาพ

เนื่องจากระบบการฝึกซ้อมที่ได้ออกแบบไว้เป็นระบบที่ติดตั้งถาวร ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ ทำให้มีการออกแบบเครื่องฉายภาพ (Projector) ให้มีการยึดติดกับเพดาน เพื่อไม่ให้มีการบดบังผู้ฝึกซ้อมระหว่างการฝึก โดยห่างจากเพดานเป็นระยะ 0.50 เมตร สำหรับฉากรับภาพมีขนาด 80 x 60 นิ้ว ทำการติดตั้งให้อยู่ในระดับสายตา โดยสูงจากพื้นเป็นระยะ 0.57 เมตร ส่วนระยะห่างจากเครื่องฉายภาพและฉากรับภาพนั้นจะห่างกันอย่างน้อย 2.83 เมตร เนื่องจากเครื่องฉายภาพที่เลือกใช้นั้นสามารถฉายภาพได้ไกลที่สุดที่ระยะทางดังกล่าว แต่ก็ยังสามารถที่จะฉายภาพในระยะที่ไกลกว่านี้ได้ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการขยายภาพออกให้มีขนาดเล็กลงและปรับโฟกัสเพื่อความคมชัดมากขึ้น การออกแบบนี้สามารถที่จะปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม อีกทั้งยังสามารถที่จะออกแบบให้มีการเคลื่อนย้ายตามความสะดวกได้อีกด้วย

3.4 วิธีการใช้งาน

3.4.1 การใช้งานของโปรแกรม

การใช้งานนั้นจะเริ่ม โดยการติดตั้งอุปกรณ์ต่างดั่งที่ได้กำหนดไว้ แล้วสั่งให้แอปพลิเคชัน (Application) บนคอมพิวเตอร์ทำงานจะ ได้น้าหลักซึ่งสามารถเลือกหัวข้อต่างๆ ได้โดยการใช้แป้น ยิงหรือใช้เมาส์เลือก โดยจะมีหัวข้อให้เลือกคือ Start คือเริ่มต้นการฝึกซ้อม Option เป็นการตั้งค่า เกี่ยวกับกล้อง เป็นต้น Credit เป็นส่วนในการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับทีมผู้พัฒนา

รูป 3.8 หน้าหลักของแอปพลิเคชัน

หลังจากเลือกหัวข้อ Start เพื่อเริ่มต้นฝึกซ้อมแล้วจะปรากฏหน้าสำหรับเลือกประเภท การฝึกซ้อมที่ต้องการ โดยจะมีให้เลือกทั้งหมด 4 ประเภท ดังรูป

รูป 3.9 การเลือกโหมดการฝึกซ้อม

Event Simulation เป็นการฝึกซ้อม โดยการจำลองสถานการณ์จริง โดยจะมีการแสดงภาพต่อเนื่องจำลองสถานการณ์เหมือนจริงเพื่อให้ผู้ฝึกซ้อมคุ้นเคยกับสถานการณ์จริงสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเมื่อพบกับเหตุการณ์จริง

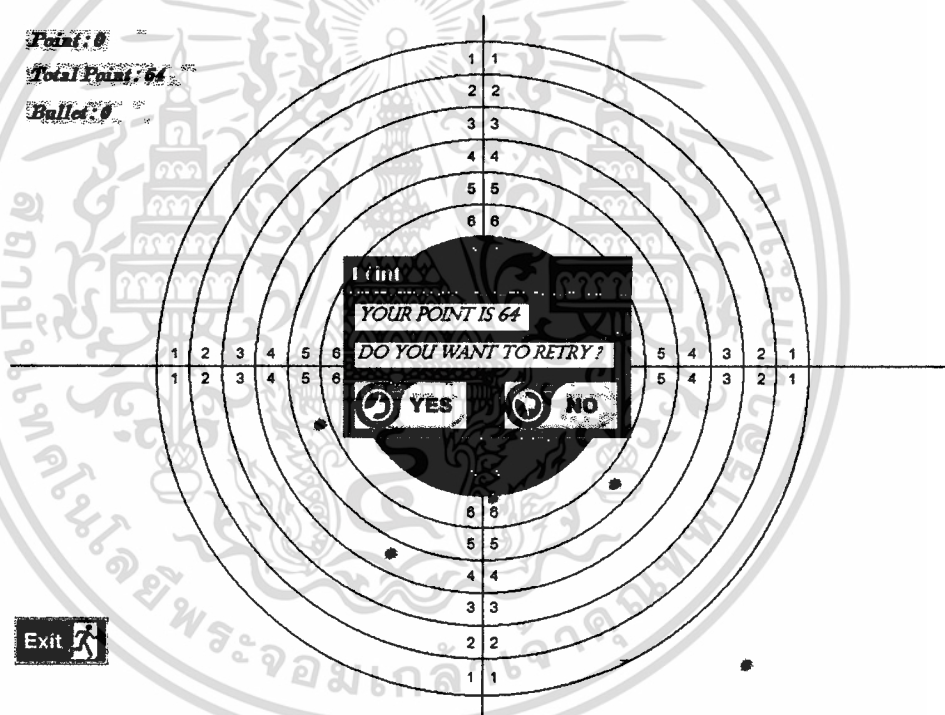

รูป 3.10 การฝึกซ้อมจำลองสถานการณ์จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Practice เป็นการฝึกซ้อมประเภทฝึกความแม่นยำ โดยที่ในการฝึกซ้อมในส่วนนี้จะไม่มี การจำกัดเวลาในการยิงแต่จะจำกัดจำนวนลูกกระสุนปืน ในการยิงแต่ละครั้งเพื่อนำมาคำนวณ คะแนนจากการยิงเป้านี้หากสามารถยิงที่จุดกึ่งกลางของเป้าได้จะ ได้รับคะแนนสูงสุดและจะ ลดลงไปเรื่อยๆตามระยะจากจุดกึ่งกลางซึ่งหลังจากยิงจนครบตามจำนวนลูกกระสุนปืนจะมีสถิติ ต่างๆ เกี่ยวกับการยิงขึ้นมาให้คุณและมีการเก็บคะแนนสูงสุดไว้หากผู้ทดลองสามารถทำคะแนนได้ มากกว่าคะแนนสูงสุดเดิม ซึ่งการฝึกซ้อมประเภทนี้สามารถฝึกการควบคุมให้ปืนสามารถยิงเข้าสู่ เป้าหมายได้อย่างแม่นยำ

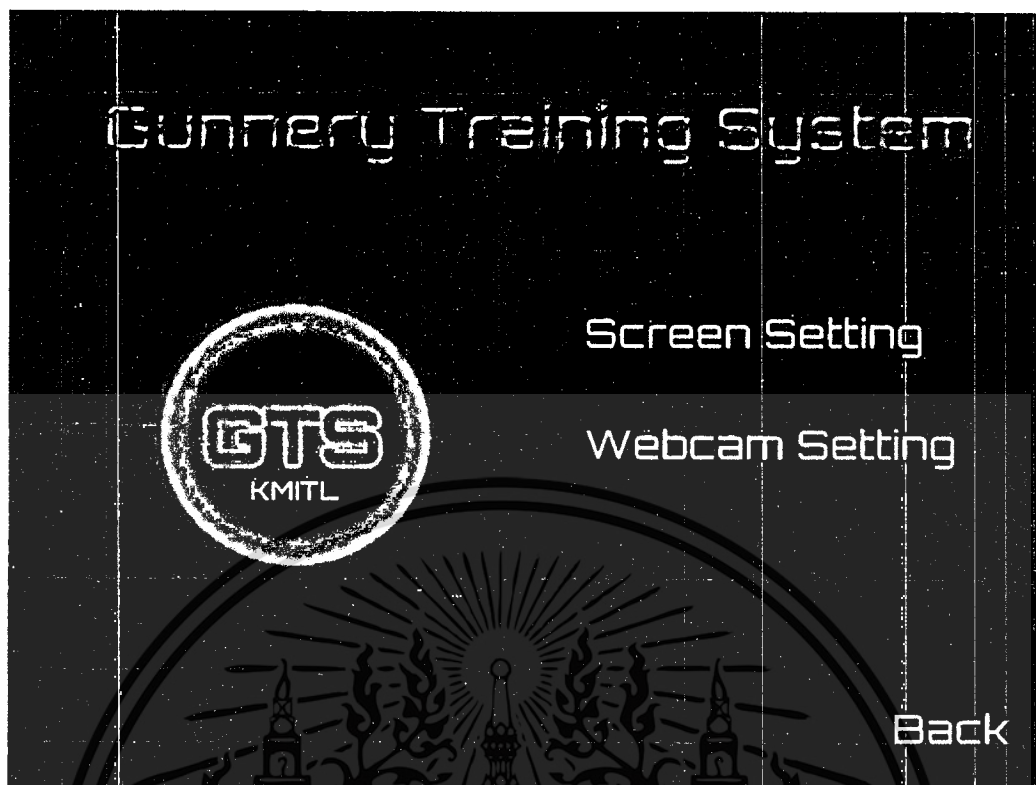
หลังจากเลือกการฝึกซ้อมแบบใดแบบหนึ่งแล้วนั้น ผู้ที่เข้ารับการฝึกซ้อมจะต้องยิง ไปยัง เป้าหมายที่กำหนดซึ่งหลังจากเสร็จการฝึกแล้ว ก็จะมีค่าสถิติในการยิงแต่ละครั้งแสดงให้ผู้ฝึกซ้อม ทราบ

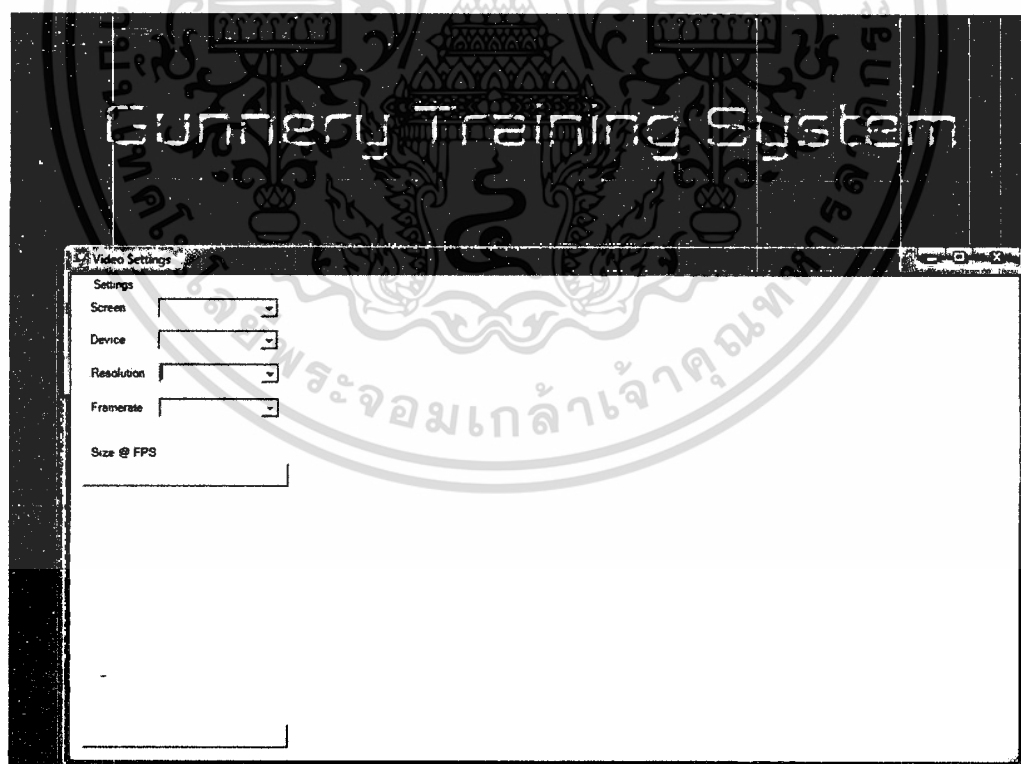
รูป 3.11 สถิติของการฝึกซ้อม

หากต้องการตั้งค่าของส่วนการแสดงผลหรือกล่องก็สามารถทำได้โดยเลือกเมนู Option

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

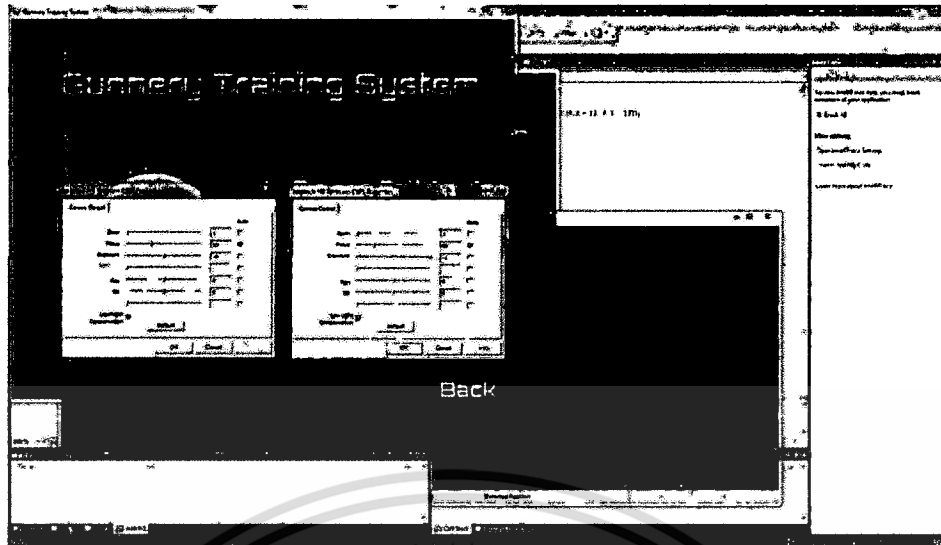

รูป 3.12 การเลือกโหมดการตั้งค่ากล้องและส่วนการแสดงผล

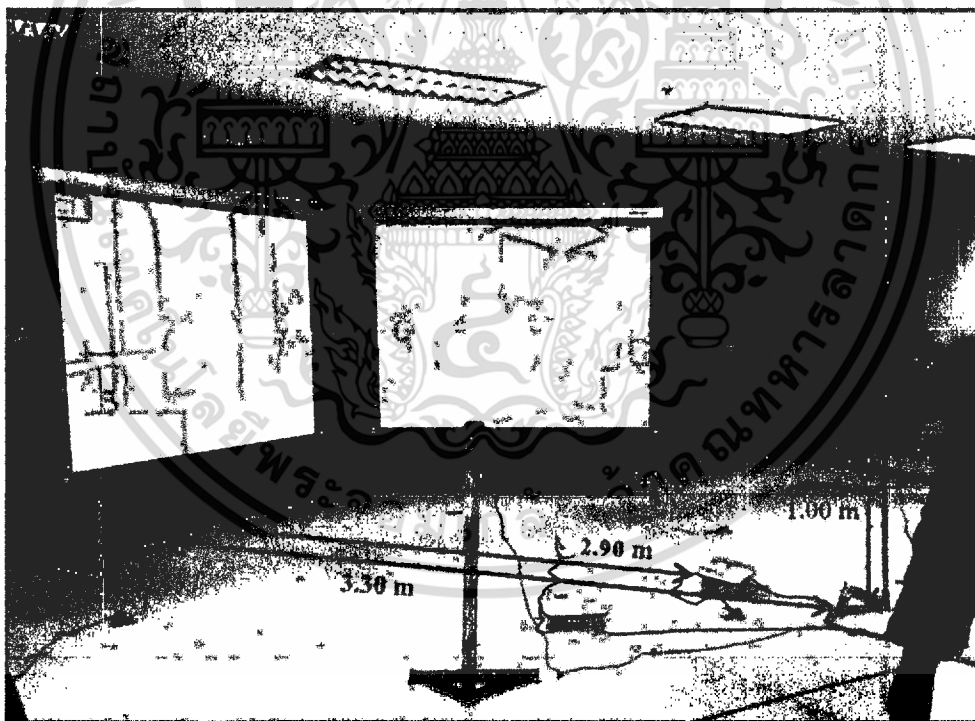
รูป 3.13 การตั้งค่าของส่วนการแสดงผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 3.14 การตั้งค่าของกล้อง

3.4.2 การติดตั้งอุปกรณ์

รูป 3.15 ภาพรวมของระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

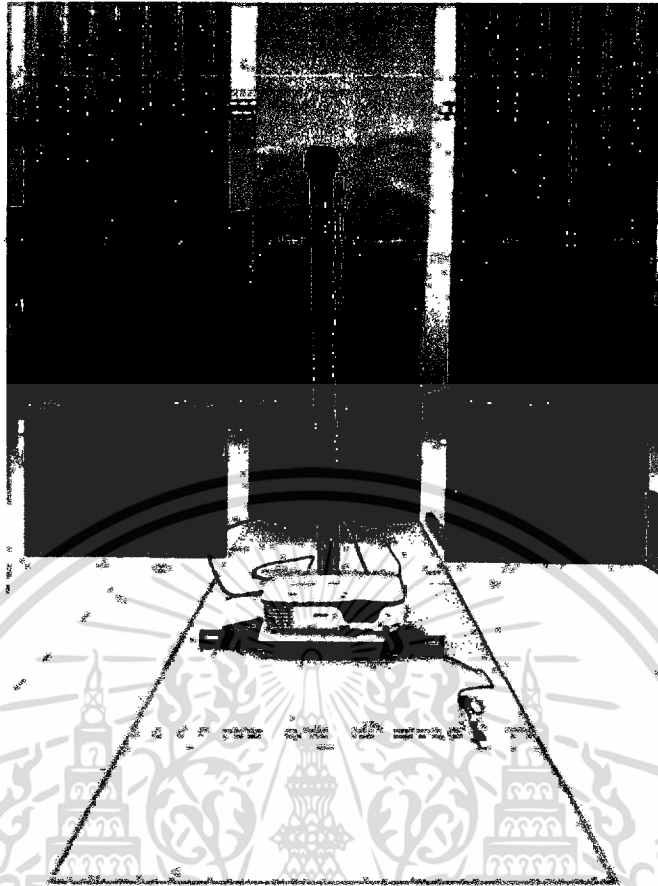

รูป 3.16 ภาพรวมของระบบ

รูป 3.17 ฉากรับภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 3.18 ชุดติดตั้งกล้องและ Projector

3.4.2.1 รายละเอียดของอุปกรณ์

ฉากรับภาพ ขนาด 80x60 นิ้ว หรือ 203.2x152.4 เซนติเมตร

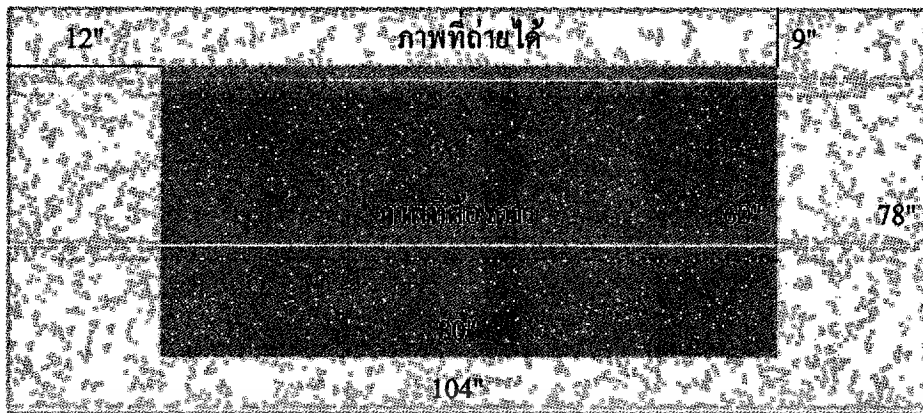
โครงฉากรับภาพ ขนาด 86.61x86.61 นิ้ว หรือ 220x220 เซนติเมตร

ฐานตั้งกล้อง สูง 39.37 นิ้ว หรือ 100 เซนติเมตร

3.4.2.2 การคำนวณเกี่ยวกับกล้องวิดีโอ

เนื่องจากกล้องวิดีโอใช้รับภาพจากฉาก และภาพที่รับมานั้นจะประกอบไปด้วยภาพพื้นหลังและจุดเลเซอร์ซึ่งมีขนาดเล็ก หากใช้กล้องที่ความละเอียดน้อยจะทำให้ไม่สามารถเห็นจุดของเลเซอร์เมื่อนำภาพมาประมวลผลซึ่งจากการทดลองวัดขนาดของจุดเลเซอร์พบว่าขนาดของจุดเลเซอร์โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 2 – 3 มิลลิเมตร ดังนั้นจึงควรใช้กล้องที่มีระยะห่างระหว่างจุดภาพ (Pixel) น้อยกว่าค่าดังกล่าวซึ่งหากวางกล้องไว้ที่ระยะ 2.83 เมตร ซึ่งก็คือระยะเท่ากับโปรเจกเตอร์นั้น ค่ามุมในการมองเห็นของกล้อง (Field of View) ที่จะทำให้ภาพที่ได้มีขนาดใกล้เคียงกับจอภาพคือ 50 องศา แต่กล้องที่มีขายอยู่ปัจจุบันนั้นไม่มี ดังนั้นจึงเลือกใช้ค่าที่ใกล้เคียงที่สุดคือ 60 องศา แต่จะทำให้เกิดปัญหาคือภาพที่ได้มีขนาดใหญ่กว่าภาพที่เราต้องการทำให้เราต้องตัดเฉพาะส่วนที่เราต้องการมาวิเคราะห์ซึ่งภาพที่ถ่ายได้จะมีขนาดตามภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 3.19 ขนาดของภาพที่ถ่ายได้และภาพที่ต้องการ

จากการคำนวณความละเอียดของกล้องที่ควรใช้คือ 1600x1200 Pixel ขึ้นไป เนื่องจากหากใช้ความละเอียดน้อยกว่านี้จะทำให้ระยะระหว่างแต่ละจุดภาพ (Pixel) นั้นมากเกินไป ทำให้ในบางครั้งจะไม่สามารถประมวลผลเพื่อหาจุดของเลขเซอร์ได้

ตาราง 3.1 ความละเอียดของกล้องและระยะห่างระหว่างจุดภาพ

ความละเอียดของกล้อง	ระยะห่างระหว่างจุดภาพ (มม.)
1024 x 768	2.5797
1280 x 960	2.0638
2 MP (1600 x 1200)	1.6510
5 MP (2560 x 1920)	1.0319
8 MP (3264 x 2448)	0.8093

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 ปืน

ปืนที่ใช้จะใช้ปืนอัดลมระบบแก๊สแบบที่มีส่วนประกอบเป็นโลหะทั้งหมดเพื่อให้มีลักษณะทางกายภาพ เช่น น้ำหนัก แรงถีบ เป็นต้น คล้ายกับปืนจริงมากที่สุด โดยจะติดเลเซอร์และสวิทช์บริเวณหลังไกปืนทำให้เมื่อมีการยิงจะทำให้มีแสงเลเซอร์ไปตกกระทบตามทิศทางที่ยิง

รูป 3.20 ปืนที่ใช้

3.6 การพัฒนา Event Simulation Mode

จากการศึกษาการใช้งานโปรแกรม Visual C# และ DirectShow API เพื่อพัฒนาแอปพลิเคชันในโหมด Event Simulation ซึ่งลักษณะโดยรวมของโหมด Event Simulation คือจะเป็นการจำลองสถานการณ์การฝึกซ้อมขึ้นมาในลักษณะต่างๆ โดยใช้การอัดและตัดต่อคลิปจากวิดีโอที่ถ่ายทำจากสถานที่จริงเพื่อให้เกิดความสมจริงในการพัฒนา

การพัฒนาโหมด Event Simulation นั้นจะพัฒนาบน Window Form โดยจะนำภาพสถานที่จำลองมาเป็นพื้นหลังของหน้าต่างหลักจากนั้นทำการตัดต่อคลิปวิดีโอในส่วนต่างๆและเล่นบนภาพที่กำหนด โดยคลิปที่จะนำมาตัดต่อนั้นจะเป็นคลิปที่ถูกตัดต่อโดยใช้เทคนิค Chroma Key แบบ Green Screen คือการถ่ายทำวิดีโอโดยใช้พื้นหลังเป็นสีเขียวและในการตัดต่อก็ทำการตัดภาพที่มีสีเขียวออก การใช้เทคนิคนี้จะทำให้วิดีโอที่ตัดต่อออกมามีความสมบูรณ์และสวยงามมากขึ้น

ในส่วนของการคำนวณหาจุดตกกระทบของเลเซอร์ว่าโดนเป้าหมายหรือไม่นั้น เราจะทำการประมวลผลโดยเทียบจากคลิปที่นำมาตัดต่อและเล่นบนภาพสถานที่หลัก โดยเราจะเลือกจุดที่เป็นเป้าหมายโดยมีเงื่อนไข 2 เงื่อนไขคือ อยู่ในกรอบพื้นที่ของคลิปที่นำมาเล่น และต้องเป็นส่วนที่ไม่ใช่สีเขียว เมื่อยิงถูกจะทำการตัดต่อคลิปวิดีโอที่เป้าหมายถูกยิงสลับขึ้นมาเล่นแทน ซึ่งคำสั่งต่างๆสามารถเลือกใช้ได้จาก DirectShow API ซึ่งจะมีคำสั่งต่างๆที่ใช้สำหรับการจัดการวิดีโอ

รูป 3.21 Event Simulation Mode

3.6.1 การสร้าง VDO ในการจำลองสถานการณ์

จากการทดสอบกับคลิปวิดีโอที่ไม่ได้ใช้เทคนิค Chroma Key พบว่าในการตรวจสอบหาเป้าหมายนั้น สามารถทำได้โดยใช้วิธีกำหนดพิกัด หากยังโดยพิกัดที่ตั้งเงื่อนไขไว้ก็จะตัดต่อวิดีโอเข้าสู่วิดีโอที่เป็นรูปแบบการถูกยิง ซึ่งการตรวจสอบวิธีนี้นั้นหากเป้าหมายกำลังขยับก็จะไม่สามารถกำหนดจุดพิกัดได้ จึงต้องกำหนดพิกัดเป็นช่วงๆซึ่งจะทำให้แม้ว่ายังไม่โดนแต่หากเลเซอร์กระทบในช่วงที่ตั้งไว้ก็จะถือว่ายิงโดน ซึ่งจะเป็นข้อผิดพลาดของระบบ

ดังนั้นเราจึงนำเทคนิค Chroma Key มาใช้เพื่อตัดต่อวิดีโอให้มีความสวยงามและใช้เป็นวิดีโอสำหรับใช้ตรวจสอบจุดตกกระทบของแสงเลเซอร์ว่าโดนเป้าหมายหรือไม่

รูป 3.22 กระบวนการ Crop ภาพส่วนที่ต้องการเพื่อทำ Chroma Key

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 3.23 ภาพพื้นหลังที่ต้องการนำมาแทนพื้นหลังเดิม

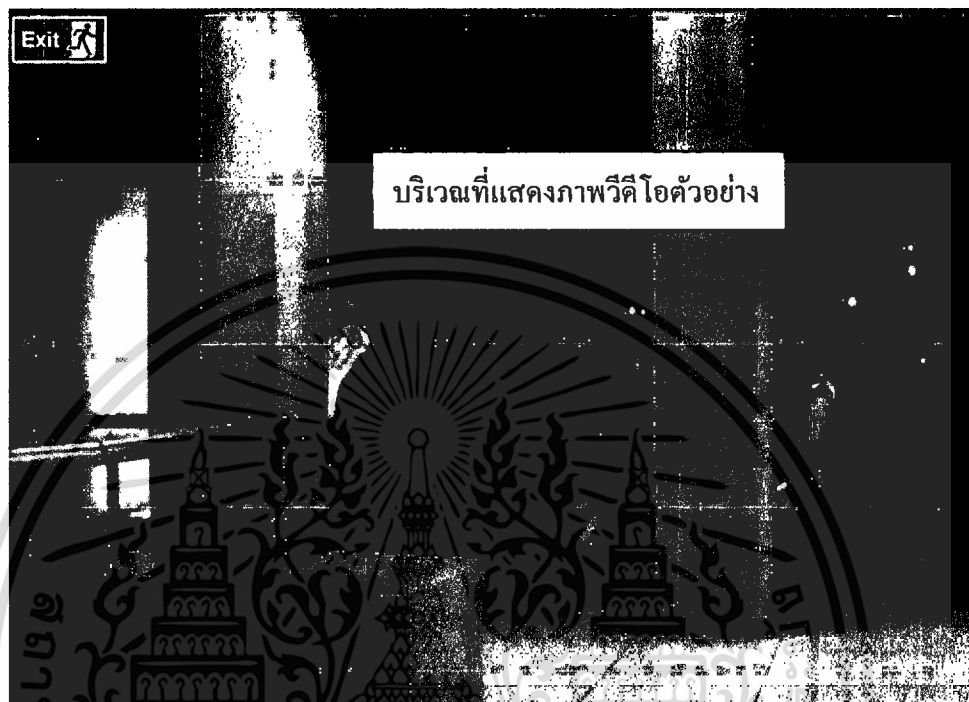

รูป 3.24 VDO ที่ตัดต่อเสร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6.2 การตรวจสอบและตอบสนองต่อการยิง

หลังจากตรวจสอบเป้าหมายจากวิดีโอที่ใช้เทคนิค Chroma Key จะพบว่าสามารถตรวจสอบผลการยิงได้ แม้ว่าเป้าหมายจะกำลังขยับอยู่ก็ตาม

รูป 3.25 ตำแหน่งของวิดีโอที่ใช้

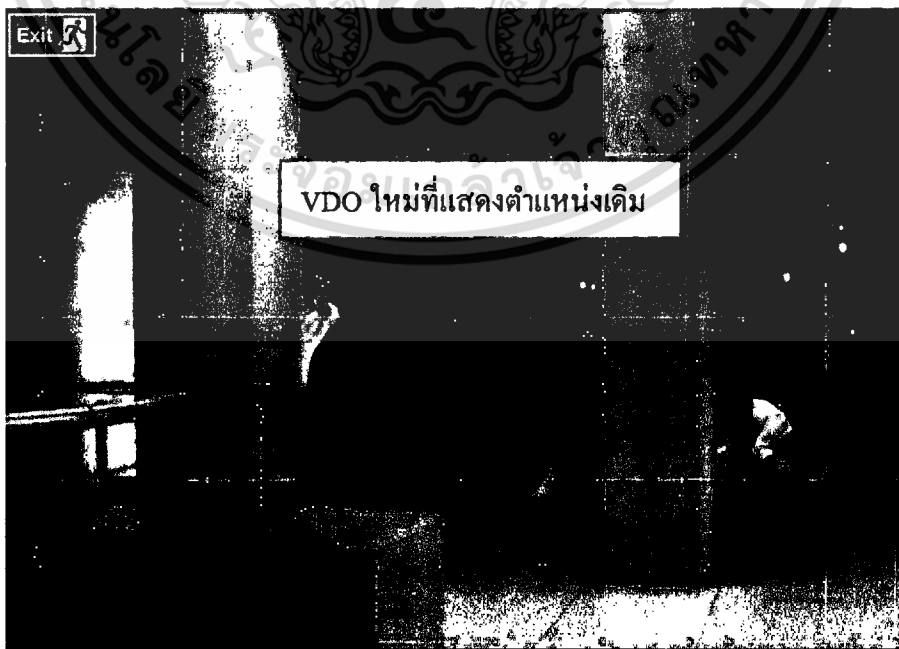
รูป 3.26 เปรียบเทียบระหว่าง VDO ที่กำลังแสดงผลและ VDO ที่ใช้ตรวจสอบเงื่อนไข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากตรวจสอบเงื่อนไขการยิงแล้วหากตรงกับเงื่อนไขที่กำหนดไว้จะทำการเปลี่ยนวิดีโอที่ใช้เป็นวิดีโอใหม่และให้แสดงทับตำแหน่งของวิดีโอที่กำลังเล่นอยู่ ซึ่งการที่จะสลับวิดีโอให้รวดเร็วยิ่งขึ้น จะต้องมีการจองทรัพยากรของเครื่องไว้สำหรับวิดีโอใหม่ก่อนที่สลับวิดีโอขึ้นมาเล่น การจองทรัพยากรของเครื่องนั้นทำได้โดยกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการเล่นวิดีโอทั้งหมดขึ้นมา ก่อนหากต้องการเล่นวิดีโอนั้นก็เพียงแค่สั่งให้วิดีโอนั้นเล่นตามปกติ

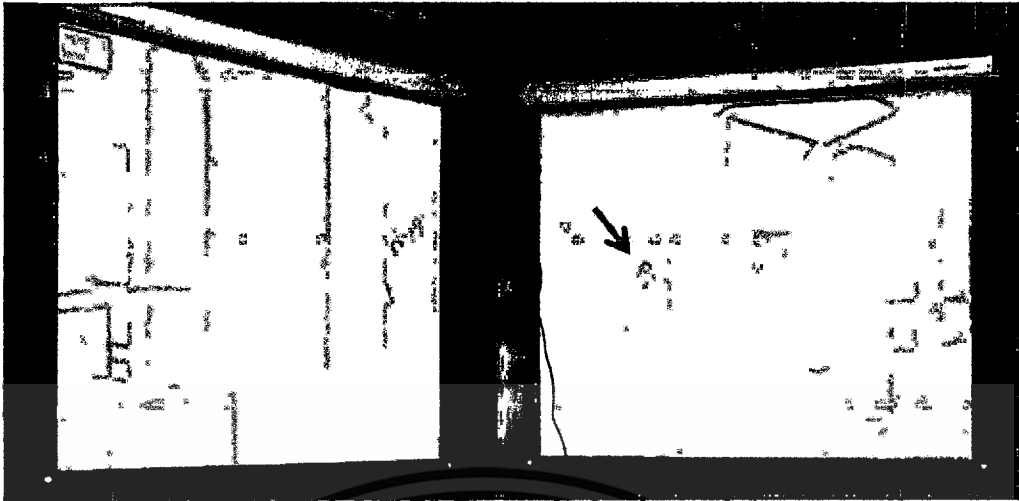

รูป 3.27 VDO ที่แสดงหลังจากตรวจสอบเงื่อนไข

รูป 3.28 การแสดง VDO ใหม่ทับตำแหน่งของ VDO เดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 3.29 แสดงเลเซอร์ตกกระทบที่เป้าหมายขณะจำลองสถานการณ์

รูป 3.30 ผลการยิงเป้าหมาย

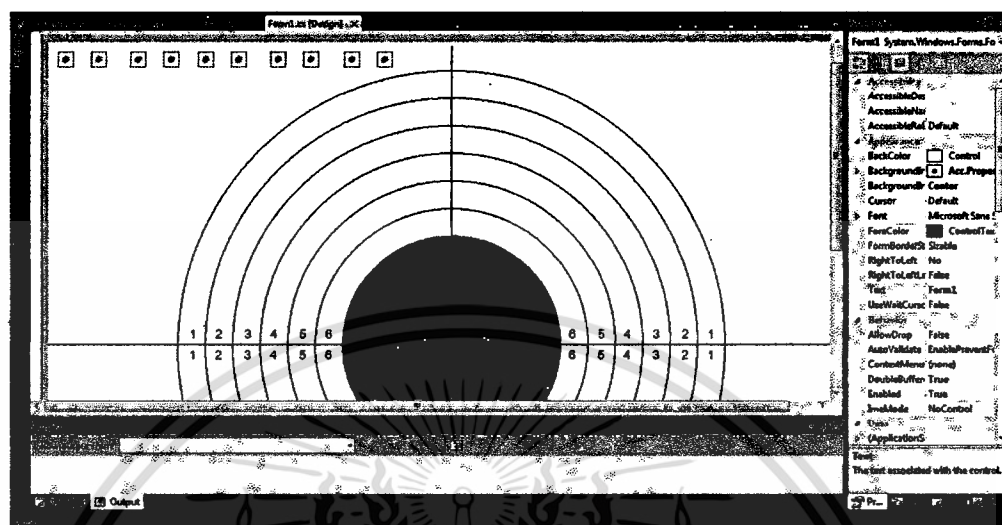
3.7 การทดลองพัฒนา Practice Mode

จากการศึกษาการใช้งานโปรแกรม Visual C# เพื่อพัฒนาแอปพลิเคชันในโหมด Practice ซึ่งลักษณะโดยรวมของโหมด Practice คือจะมีเป้าปืนให้ทดสอบ โดยจะไม่จำกัดเวลาแต่จะจำกัดจำนวนของลูกกระสุนและกำหนดระยะยิง เมื่อลูกกระสุนหมดก็จะทำการรวมคะแนน และแสดงจุดที่ยิงถูกบนเป้า

การพัฒนาโหมด Practice นั้นจะพัฒนาบน Window Form โดยจะนำรูปเป้าปืนมาเป็นพื้นหลังของหน้าต่าง จากนั้นทำการตั้งค่าความละเอียดของหน้าต่างเป็น 1024x768 จากนั้นทำการสร้าง Event Mouse Click เพื่อเป็นการทดลองหาพิกัดเพื่อเปรียบเทียบกับบน หน้าหลัก เมื่อได้พิกัดแล้วก็จะนำพิกัดมาคำนวณว่าอยู่ในเป้าหรือไม่ หากอยู่ในเป้าก็จะทำการเก็บคะแนนและเมื่อกระสุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

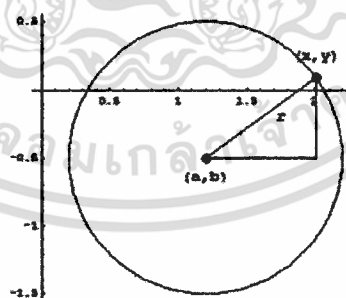
หมวกก็จะแสดงตำแหน่งที่ยิงถูกทั้งหมด โดยการ Enable Picture Box ขึ้นมาตามพิกัดที่ถูกเก็บไว้ และแสดงคะแนนที่ทำได้ทั้งหมดดังรูปด้านล่าง

รูป 3.31 Practice Mode

การนำพิกัดมาคำนวณตำแหน่งบนภาพว่าอยู่บนเป้าหรือไม่ ใช้ทฤษฎีบทพีทาโกรัส (Pythagoras) ซึ่งทฤษฎีบทดังกล่าวสามารถเขียนเป็นสมการสัมพันธ์กับความยาวของด้าน A, B และ C ได้ ซึ่งมักเรียกว่า สมการพีทาโกรัส (Pythagoras) ดังสมการ (2.1)

โดยที่ C เป็นความยาวด้านตรงข้ามมุมฉาก และ A และ B เป็นความยาวของอีกสองด้านที่เหลือ ซึ่งทฤษฎีนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับวงกลมได้ ดังรูปด้านล่าง

รูป 3.32 การนำทฤษฎีพีทาโกรัสมาใช้ในการหาพิกัดในวงกลม

เนื่องจากการกำหนดรูปแบบและขนาดมาตรฐานของเป้า ปืนอัดลมสั้นระยะ 10 เมตร โดยมี การกำหนดขนาดไว้ดังนี้

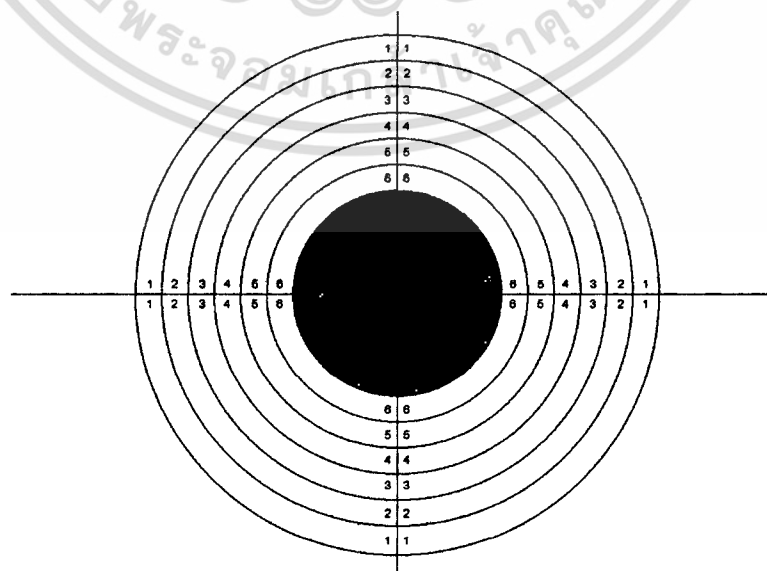
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 3.2 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของวงกลมแต่ละวง

วงที่	เส้นผ่าศูนย์กลาง(ซม.)
10	11.5 ± 0.1
9	27.5 ± 0.2
8	43.5 ± 0.2
7	59.5 ± 0.5
6	75.5 ± 0.5
5	91.5 ± 0.5
4	107.5 ± 0.5
3	123.5 ± 0.5
2	139.5 ± 0.5
1	155.5 ± 0.5

รูปแบบ

- 1) วง 7 ถึง 10 เป็นสีดำ ขนาด $59.5 \text{ มม} \pm 0.5 \text{ มม}$
- 2) เส้นวงมีความหนา 0.1 มม ถึง 0.2 มม
- 3) ขนาดเป้าที่เห็นได้ชัดเจน $170 \text{ มม} \times 170 \text{ มม}$ เป็นอย่างน้อย
- 4) ให้พิมพ์เป็นค่าวงคะแนนไว้ตั้งแต่ 1 ถึง 8 โดยพิมพ์ไว้ทั้งแนวตั้งและแนวนอน
- 5) เว้นพื้นที่วง 9 และ 10 ไว้ ห้ามทำเครื่องหมายคะแนนลงไป เลขบอกค่าคะแนนไม่สูงเกินกว่า 22 มม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ **รูป 3.33** เป้าใน Practice Mode อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากการฉายภาพขึ้นบน Projector Screen จะทำให้ภาพถูกขยายใหญ่ขึ้น ซึ่งเมื่อคำนวณจากขนาดของ Projector Screen และ Resolution ของรูปภาพแล้ว จะได้สูตรว่า

$$\text{ขนาดของแต่ละพิกเซลหลังจากถูกขยาย} = \frac{\text{Width Projector Screen}}{\text{Width Picture Resolution}} \quad (4.1)$$

โดย

Width Projector Screen = 80 นิ้ว

Width Picture Resolution = 1024 พิกเซล

ดังนั้น ขนาดของแต่ละ Pixel หลังจากถูกขยาย = 0.78125 นิ้ว หรือ 0.984375 เซนติเมตร

ซึ่งจะเกิดปัญหาคือแต่ละ Pixel จะต้องเป็นจำนวนเต็มเท่านั้น ทำให้การไม่สามารถสร้างเป้าที่มีขนาดมาตรฐานได้อย่าง 100% แต่ก็สามารถสร้างเป้าที่มีขนาดใกล้เคียงกับมาตรฐานที่สุดได้ โดยเป้าที่สร้างมามีขนาดดังนี้

ตาราง 3.3 การเปรียบเทียบขนาดมาตรฐานกับขนาดที่ใช้สร้างเป้าจริง

วงที่	เส้นผ่าศูนย์กลางมาตรฐาน (ซม.)	เส้นผ่าศูนย์กลางเป้าที่สร้าง (ซม.)	Pixel	คลาดเคลื่อน (ซม.)
10	11.5 ± 0.1	11.8125	12	+0.2125
9	27.5 ± 0.2	27.55865	28	0
8	43.5 ± 0.2	43.3125	44	0
7	59.5 ± 0.5	59.0626	60	0
6	75.5 ± 0.5	75.796875	77	0
5	91.5 ± 0.5	91.546875	93	0
4	107.5 ± 0.5	107.296875	109	0
3	123.5 ± 0.5	123.046875	125	0
2	139.5 ± 0.5	139.78125	142	0
1	155.5 ± 0.5	155.53125	158	0

3.8 ข้อจำกัดของระบบ

- 1) เลขอร์ที่ใช้จะต้องมีสีแดงเท่านั้น
- 2) สถานการณ์มีสถานการณ์เดียวเท่านั้น ผู้ใช้งานไม่สามารถเพิ่มได้เอง
- 3) Resolution ของเครื่องฉายภาพที่รองรับกับระบบคือ 1024 x 768 เท่านั้น
- 4) ใช้ได้ในพื้นที่ที่ไม่มีแสงจ้าจนเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

4.1 การทดลองการใช้งานตัวกรองภาพ (Image Filter) เบื้องต้น

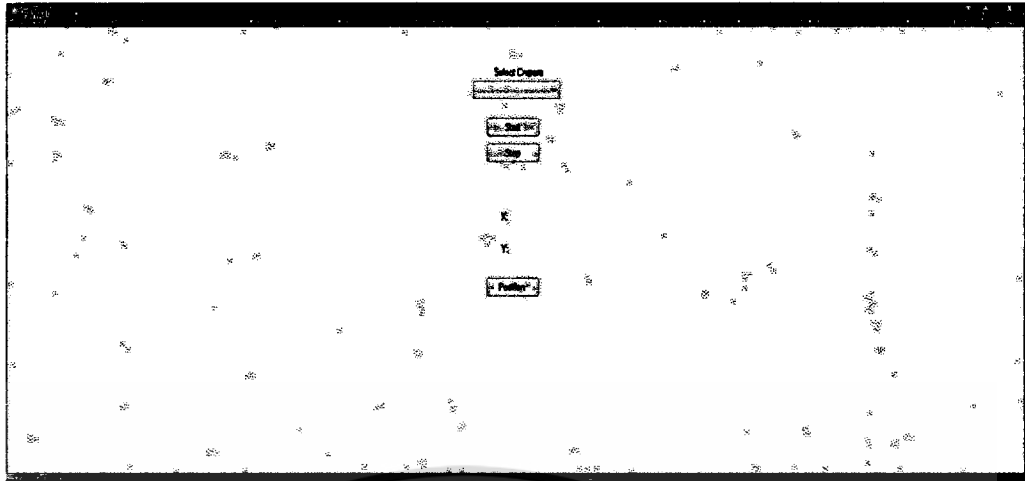
จากการศึกษาพบว่าคุณสมบัติของแสงเลเซอร์คือ เป็นแสงที่มีความยาวคลื่นเดียวหรือมีสีเดียว มีเฟสเดียว มีทิศทางที่แน่นอนหรือมีลักษณะเป็นลำแสง และมีความเข้มสูง ซึ่งจากคุณสมบัติเหล่านี้พบว่าหากต้องการที่จะกรองภาพในส่วนอื่น ๆ นอกจากแสงเลเซอร์ออกไปนั้นเราจะต้องกรองจุดภาพที่มีลักษณะดังนี้

- 1) มีสีตามแสงเลเซอร์ที่เราใช้
- 2) มีช่วงความถี่ที่โคจรเกินกว่าจุดอื่น
- 3) เป็นจุดที่สว่างมาก

ซึ่งหากใช้ระบบสี RGB (Red, Green, Blue) ในการกรองภาพแล้วจะสามารถกำหนดช่วงที่จะกรองได้ลำบากเนื่องจากหากค่าความสว่างเปลี่ยนไปจะทำให้ค่าของแต่ละสี (แดง เขียว น้ำเงิน) เปลี่ยนไปด้วย ดังนั้นในการทดสอบจึงใช้ระบบสี HSL (Hue, Saturation, Lightness) ซึ่งในแต่ละจุดภาพ (Pixel) จะประกอบไปด้วย

- 1) ค่าของสี (Hue) ซึ่งจะแสดงในลักษณะของมุม โดยเริ่มจากมุมที่ 0° จะเป็นสีแดง 60° สีเหลือง 120° สีเขียว เป็นต้น ซึ่งจะมีค่าตั้งแต่ 0° ถึง 359°
- 2) ค่าของความอิ่มตัว (Saturation) ซึ่งจะมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1
- 3) ค่าความสว่าง (Lightness) มีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1 หากค่าความสว่างเป็น 0 หมายถึงสีดำ และค่าความสว่างเป็น 1 หมายถึงสีขาว

ดังนั้นหากต้องการกรองเฉพาะส่วนของจุดเลเซอร์จะต้องกำหนดค่าต่าง ๆ ให้เหมาะสมเพื่อให้ได้จุดตามที่ต้องการ โดยการทดลองเริ่มต้นทดลองพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับรับภาพจากกล้องวิดีโอ โดยจะแสดงภาพสองภาพ คือภาพจากกล้องวิดีโอซึ่งจะแสดงทางด้านซ้าย และภาพหลังจากที่ถูกรองแล้วจะถูกแสดงในด้านขวา นอกจากนั้นแอปพลิเคชันยังสามารถเลือกกล้องที่จะใช้รับภาพได้จากกล้องทั้งหมดที่ติดตั้งอยู่ที่เครื่องที่ใช้งาน มีปุ่มกดสำหรับกดเพื่อเริ่มและหยุดการทำงาน และมีการแสดงค่าพิกัดของวัตถุที่สามารถผ่านการกรองได้เมื่อคลิกปุ่มสำหรับแสดงพิกัดดังกล่าวซึ่งการทำงานของปุ่มนี้เหมือนกับมีสัญญาณจากบอร์ดควบคุมส่งมาให้คอมพิวเตอร์เพื่อสั่งให้ส่งพิกัดของแสงเลเซอร์ไปให้ฟังก์ชันที่ทำงานในส่วนต่อไป สำหรับลักษณะของแอปพลิเคชันที่ใช้ทดสอบมีลักษณะดังรูป 4.1

รูป 4.1 ลักษณะแอปพลิเคชันที่ใช้ทดลอง

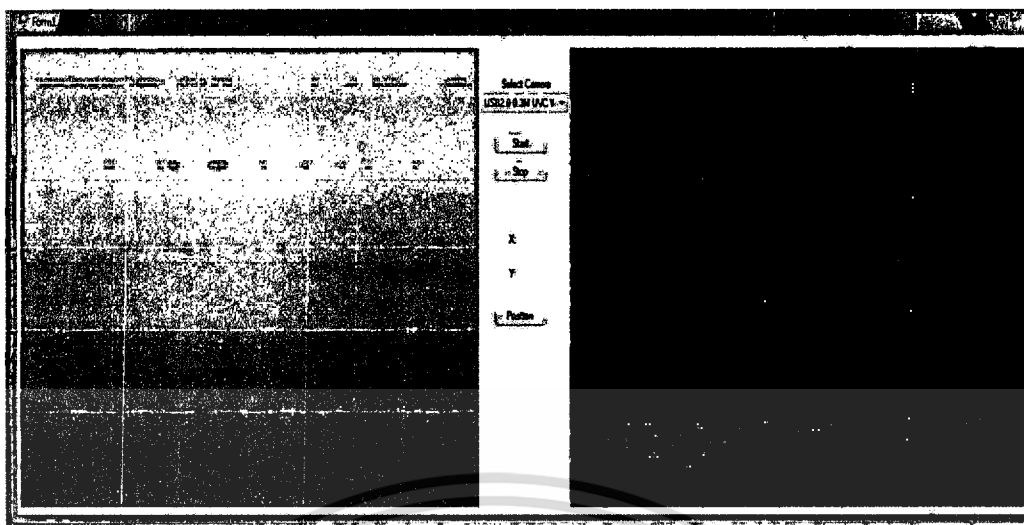
หลังจากเริ่มแอปพลิเคชันจะมีช่องสำหรับเลือก (Drop Down) กล้องวิดีโอที่ต้องการใช้โดยรายการที่แสดงจะแสดงกล้องวิดีโอทั้งหมดที่ติดตั้งและเปิดใช้งานอยู่ที่เครื่องนั้น ๆ หากมีกล้องหลายตัวจะแสดงตามจำนวนที่มี หลังจากนั้นก็ทำการเลือกกล้องที่ต้องการใช้งานและกดปุ่ม Start เพื่อให้กล้องเริ่มทำงาน

รูป 4.2 การเลือกกล้องที่จะใช้งาน

หลังจากกดปุ่มเพื่อเริ่มการรับภาพจากกล้องที่เลือกแล้วทางด้านซ้ายมือจะแสดงรูปจากกล้องที่เลือก และทางด้านขวามือจะแสดงรูปหลังจากที่ผ่านการกรองแล้วซึ่งในการทดลองนี้จะกรองให้เหลือเฉพาะจุดที่แสงเลเซอร์ตกกระทบด้วยการกำหนดค่าสี (Hue) เป็นช่วงตั้งแต่ 330 ถึง 30 ซึ่งก็คือช่วงของแสงสีแดงทั้งหมด และ ค่าของความอิ่มตัว (Saturation) เป็นช่วงตั้งแต่ 0.5 – 1 และค่าความสว่าง เป็นช่วงตั้งแต่ 0.5 – 1 ซึ่งรูปที่แสดงขณะที่ยังไม่มีแสงเลเซอร์มาตกกระทบจะเป็นดังภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

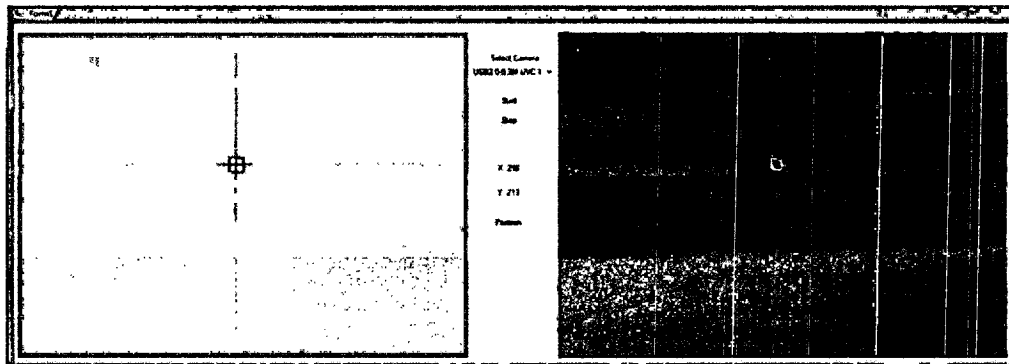
รูป 4.3 ภาพขณะที่ยังไม่มีแสงเลเซอร์ตกกระทบ

จากนั้นทดลองยิงแสงเลเซอร์ไปยังฉากที่กล้องจับภาพอยู่พบว่าจุดเลเซอร์สามารถผ่านการกรองมาได้และสามารถใช้ Blob Counter Algorithm ซึ่งเป็นอัลกอริทึมในการหาวัตถุในรูปภาพที่มีความแตกต่างกับภาพพื้นหลังได้ ทำให้สามารถระบุตำแหน่งที่แสงเลเซอร์ตกกระทบได้

รูป 4.4 ภาพขณะที่แสงเลเซอร์ตกกระทบและแสดงค่าพิกัดของจุดที่แสงเลเซอร์ตกกระทบ

จากนั้นทดลองเลื่อนจุดเลเซอร์ไปยังจุดต่าง ๆ บนฉากและกดปุ่มเพื่อระบุตำแหน่งพบว่าสามารถระบุตำแหน่งใหม่ได้

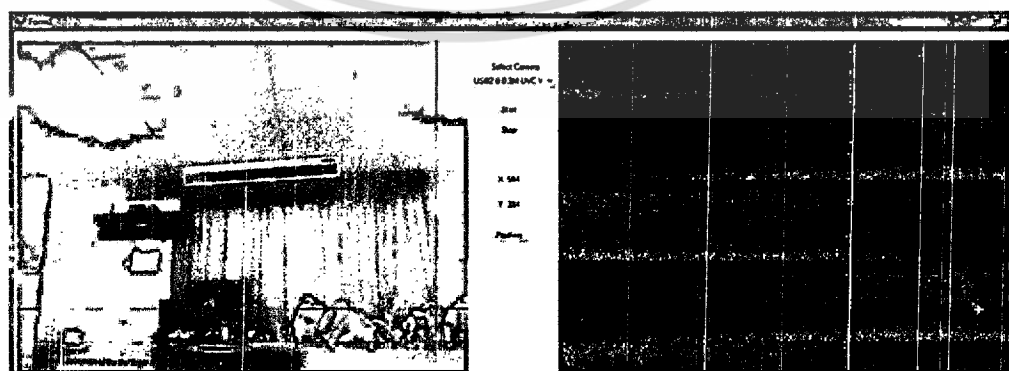
รูป 4.5 ค่าพิกัดของจุดที่แสงเลเซอร์ตกกระทบเมื่อเลื่อนเลเซอร์ไปที่ตำแหน่งต่าง ๆ

จากนั้นทดลองกับภาพทั่วไปพบว่าม็อดูลที่สามารถผ่านการกรองได้ เนื่องจากค่าที่กำหนดให้กับตัวกรองไม่เหมาะสมดังนั้นจึงทดลองปรับค่าของตัวกรองคือ ค่าสี (Hue) ในช่วงที่แคบลงคือ ช่วงตั้งแต่ 355° ถึง 5° ซึ่งจะทำให้ช่วงของสีที่ต้องการแคบลง

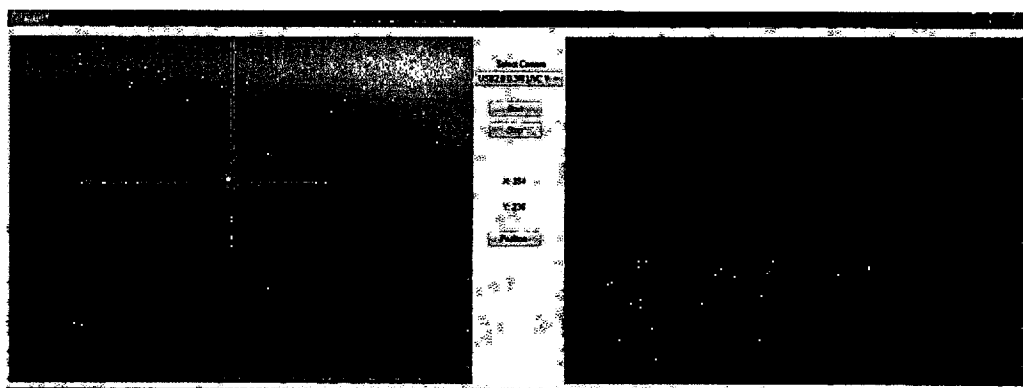
รูป 4.6 ภาพต้นแบบและภาพที่ผ่านการกรองเมื่อกดถ่ายภาพทั่วไป

หลังจากทดลองเปลี่ยนค่าตัวกรองพบว่าม็อดูลที่ไม่ต้องการสามารถผ่านตัวกรองได้แต่โดยรวมน้อยลงและยังสามารถตรวจจับตำแหน่งของแสงเลเซอร์ได้

รูป 4.7 ผลจากการเปลี่ยนค่ากรอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

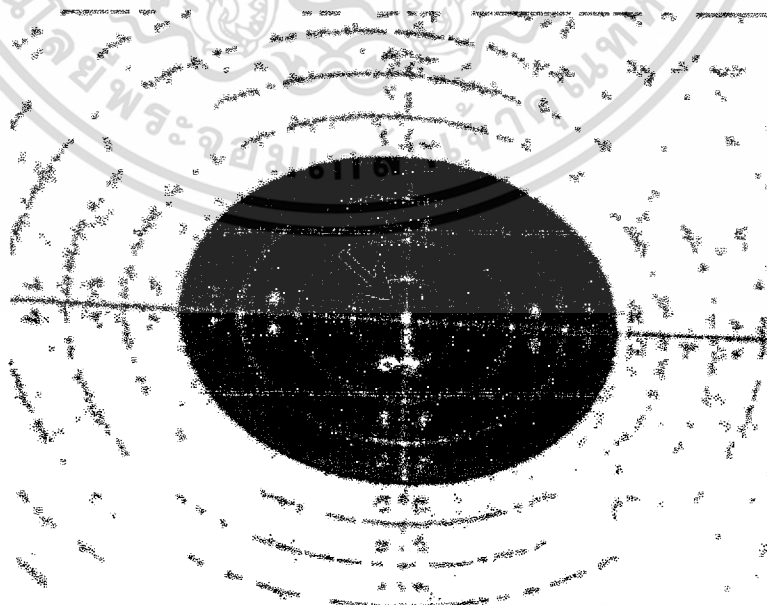

รูป 4.8 การหาตำแหน่งที่แสงเลเซอร์ตกกระทบหลังจากเปลี่ยนค่าตัวกรอง

จากการทดลองสรุปได้ว่าหากต้องการหาจุดที่แสงเลเซอร์ตกกระทบบนฉากให้มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องกำหนดค่าของตัวกรองให้เหมาะสมจึงจะสามารถระบุได้ถึงสิ่งที่เราต้องการเท่านั้นดังนั้นหากมีครนวนไปใช้จริงจำเป็นต้องวัดค่าต่าง ๆ ของแสงเลเซอร์ให้ละเอียดและกำหนดช่วงที่ต้องการกรองให้แคบเพื่อตัดวัตถุที่ไม่ต้องการออกไป

4.2 การทดสอบความแม่นยำของการประมวลผลจุดเลเซอร์

หลังจากทดสอบใช้งานระบบโดยรวมพบว่า ยังมีการเลื่อนของจุดเลเซอร์เนื่องจากการ Calibration หากมีการ Calibration ที่ดีจะทำให้การประมวลผลหาจุดตกกระทบของแสงเลเซอร์มีความคลาดเคลื่อนน้อยซึ่งจากการทดลองหาสามารถหาค่าเฉลี่ยของระยะห่างระหว่างจุดที่แสงเลเซอร์ตกกระทบและจุดที่แสดงผลพบว่าได้ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3 cm ในแนวราบ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.48 ของความกว้างจอร์รับภาพ และ 2 cm ในแนวตั้ง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.31 ของความสูงจอร์รับภาพ

รูป 4.9 จุดตกกระทบของแสงเลเซอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 4) วีดีโอที่ถ่ายทำมีความคลาดเคลื่อนในระหว่างถ่ายทำให้เห็นร่องรอยการตัดต่ออย่างเห็นได้ชัด ดังนั้นจึงนำวิธี Green Screen มาใช้โดยถ่ายวีดีโอชุดสำรองโดยให้พื้นหลังเป็นสีเขียวเพื่อนำมาตัดต่อลงวีดีโอหลัก

5.3 แนวทางการพัฒนาต่อ

ระบบฝึกซ้อมยิงปืนด้วยการจำลองภาพจากสถานการณ์จริงสามารถนำไปพัฒนาต่อในเชิงพาณิชย์ได้หลากหลายแบบ หรือแม้กระทั่งเพิ่มความสามารถให้กับระบบเดิมให้ดีขึ้น โดยจะกล่าวถึงแนวทางในการพัฒนาต่อดังนี้

- 1) พัฒนาในรูปแบบเกมคอมพิวเตอร์เพื่อจำหน่ายในกลุ่มลูกค้าวัยเด็กหรือวัยรุ่นเนื่องจากการใช้ปืนที่มีลักษณะคล้ายกับปืนจริงจะทำให้เป็นที่หน้าสนใจสำหรับเด็กและวัยรุ่นเนื่องจากเกมยิงปืนส่วนใหญ่ที่มีขายอยู่ตามปกติจะมีลักษณะเป็นปืนที่สร้างมาจากวัสดุเฉพาะทำให้ลักษณะทางกายภาพไม่เหมือนกับปืนจริง
- 2) พัฒนาระบบให้สมจริงมากขึ้น โดยมีการเพิ่มจำนวนจอแสดงผลให้มากขึ้นทำให้สามารถจำลองสถานการณ์ได้หลากหลายมากขึ้น
- 3) พัฒนาความสมจริงในการจำลองสถานการณ์โดยการเพิ่มอุปกรณ์บางอย่างเข้าไปเพื่อความสมจริงในการฝึกซ้อมได้เช่นกันเช่น การเพิ่มเครื่องช็อตไฟฟ้าที่ไม่เป็นอันตรายเข้าไปและจะช็อตผู้ฝึกซ้อมทุกครั้งที่โดนคนร้ายในสถานการณ์จำลองยิง เป็นต้น
- 4) พัฒนาโดยการเพิ่มประเภทของปืนที่ใช้ฝึกซ้อมให้มากขึ้นเพื่อให้สามารถฝึกซ้อมได้กับปืนหลาย ๆ ประเภท

บรรณานุกรม

Progame Shop BB-Gun. Airsoft Gun. [Online].

Available : <http://www.bbindoorthai.com/Gun%20Review2.php>.

ราชวมงคล.2555.ทฤษฎีการมองเห็นของมนุษย์. [Online].

Available : <http://www.rmutphysics.com/CHARUD/naturemystery/colour/colour.htm>.

วิกิพีเดีย.2555.ทฤษฎีฟิสิกส์. [Online].

Available : <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%97%E0%B8%A4%E0%B8%A9%E0%B8%8E%E0%B8%B5%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%9E%E0%B8%B5%E0%B8%97%E0%B8%B2%E0%B9%82%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%AA>

วิกิพีเดีย.2555.Laser. [Online].

Available : <http://www.bbindoorthai.com/Gun%20Review2.php>

AForge.2555.AForge.NET. [Online]

Available : <http://www.aforgenet.com/>

ห้างหุ้นส่วนจำกัด Ibook Engineering.2555.การหาขอบภาพ Edge Detection. [Online].

Available : http://ibookengineering.com/index.php?option=com_content&view=article&id=52&Itemid=61

วิกิพีเดีย.2555.เครื่องฉายภาพ (Projector) Projector Detail. [Online].

Available:<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%80%E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%89%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%9>